

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1024/2013,

annettu 15 päivänä lokakuuta 2013,

luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon,

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Unioni on viime vuosikymmenten aikana edistynyt huomattavasti pankkipalvelujen sisämarkkinoiden luomisessa. Näin ollen monissa jäsenvaltioissa pankkiryhmittymillä, joiden pääkonttori on jossakin toisessa jäsenvaltiossa, on huomattava markkinaosuus, ja luottolaitokset ovat hajauttaneet maantieteellisesti toimintaansa sekä euroalueella että euroalueen ulkopuolella.

(2) Nykyinen finanssi- ja talouskriisi on osoittanut, että finanssisektorin sirpaloituminen saattaa uhata yhteisen rahan ja sisämarkkinoiden eheyttä. Näin ollen on olennaisen tärkeää tehostaa pankkivalvonnan yhdentymistä, jotta voidaan vahvistaa Euroopan unionia, palauttaa rahoitusvakaus ja luoda perusta talouden elvyttämiselle.

(3) Pankkipalvelujen sisämarkkinoiden säilyttäminen ja syventäminen on olennaisen tärkeää talouskasvun edistämiseksi unionissa ja riittävän rahoituksen turvaamiseksi reaalityaloudessa. Tämä on kuitenkin yhä haastavampaa. On näyttöä siitä, että pankkimarkkinoiden yhdentyminen unionissa on pysähtymässä.

(4) Vahvistetun unionin sääntelykehiksen hyväksymisen ohella valvontaviranomaisten on samaan aikaan kiristettävä valvontatoimiaan, jotta viime vuosien finanssikriisin

opetukset voidaan ottaa huomioon ja voidaan valvoa hyvin monimutkaisia ja keskenään sidoksissa olevia markkinoita ja laitoksia.

(5) Toimivalta valvoa yksittäisiä luottolaitoksia unionissa on enimmäkseen säilynyt kansallisella tasolla. Valvontaviranomaisten välinen koordinointi on erittäin tärkeää, mutta kriisi on osoittanut, että pelkkä yhteensovittaminen ei riitä etenkin yhteisen rahan yhteydessä. Jotta säilytettäisiin rahoitusvakaus unionissa ja lisättäisiin markkinoiden yhdentymisen positiivisia vaikutuksia kasvuun ja hyvinvointiin, valvontatehtävien yhdentämisestä olisi lisättävä. Tämä on erityisen tärkeää koko pankkiryhmittymän sujuvan ja moitteettoman tarkastelun ja sen kokonaistilanteen arvioinnin varmistamiseksi ja vähentäisi erilaisten tulkintojen ja ristiriitaisten päätösten riskiä yksittäisen yhteisön tasolla.

(6) Luottolaitosten vakaus on usein edelleen läheisessä yhteydessä luottolaitoksen sijoittautumisjäsenvaltioon. Epäilyt julkisen velan kestävydestä, talouden kasvunäkymistä ja luottolaitosten elinkelpoisuudesta ovat luoneet negatiivisia markkinatrendejä, jotka vahvistavat toisiaan. Tämä voi vaarantaa joidenkin luottolaitosten elinkelpoisuuden ja rahoitusjärjestelmän vakauden euroalueella ja koko unionissa ja rasittaa tuntuvasti asianomaisten jäsenvaltioiden jo ennestään kireää julkisen talouden tilannetta.

(7) Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) (EPV), joka perustettiin Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾ vuonna 2011, Euroopan finanssivalvojen järjestelmä (EFV), joka perustettiin kyseisen asetuksen 2 artiklalla, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) (EVLEV) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ⁽²⁾ 2 artikla, sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) (EAMV) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 ⁽³⁾ 2 artikla ovat tuntuvasti parantaneet pankkivalvontaviranomaisten välistä yhteistyötä unionissa. EPV edistää huomattavasti unionissa tarjottavien rahoituspalvelujen yhteisen sääntökirjan luomista, ja se on ollut ratkaisevan tärkeässä asemassa toteuttaessa johdonmukaisella tavalla Eurooppa-neuvoston 26 päivänä lokakuuta 2011 sopimaa keskeisten unionin luottolaitosten pääomittamista, komission hyväksymiä valtioneuvoston liittyviä suuntaviivoja ja edellytyksiä noudattaen.

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (8) Euroopan parlamentti on eri tilanteissa kehottanut perustamaan eurooppalaisen toimielimen, joka vastaisi suoraan joistakin finanssilaitosten valvontaan liittyvistä tehtävistä. Näin se on tehnyt komission tiedonannosta ”Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta; toimintasuunnitelma” 13 päivänä huhtikuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa⁽¹⁾ ja toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä Euroopan unionissa 21 päivänä marraskuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa⁽²⁾.
- (9) Eurooppa-neuvoston 29 päivänä kesäkuuta 2012 antamissa päätelmissä kehoitettiin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa kehittämään etenemissuunnitelma todellisen talous- ja rahaliiton aikaansaamiseksi. Samana päivänä euroalueen huippukokouksessa todettiin, että kun euroalueen pankkeja varten on käytössä tehokas yhteinen valvontamekanismi (YVM), jossa Euroopan keskuspankki (EKP) on mukana, voisi olla mahdollista, että Euroopan vakausmekanismi (EVM) tavanomaisen päätöksen nojalla pääomittaisi pankkeja suoraan ja että tässä noudatettaisiin asianmukaista ehdollisuutta, mukaan lukien valtiontukisääntöjen noudattaminen.
- (10) Eurooppa-neuvosto totesi 19 päivänä lokakuuta 2012, että tiiviimmän talous- ja rahaliiton muodostamiseen tähtäävän prosessin olisi perustuttava unionin institutionaalisiiin ja oikeudellisiin puitteisiin, sen olisi oltava perusluonteeltaan avoin ja läpinäkyvä suhteessa jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö ei ole euro, ja siinä olisi huolehdittava sisämarkkinoiden eheydestä. Yhdennetyssä rahoituskehityksessä on yhteinen valvontamekanismi, joka on mahdollisuuksien mukaan avoin kaikille jäsenvaltioille, jotka haluavat osallistua siihen.
- (11) Sen vuoksi olisi perustettava Euroopan pankkiunioni, jonka tukena olisi koko sisämarkkinoita koskeva rahoituspalvelujen kattava ja yksityiskohtainen yhteinen sääntökirja ja joka koostuisi yhteisestä valvontamekanismista sekä uusista talletussuojaa ja kriisinratkaisua koskevista järjestelmistä. Kun otetaan huomioon niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, väliset läheiset yhteydet ja vuorovaikutukset, pankkiunionin olisi katettava vähintään kaikki euroalueen jäsenvaltiot. Sisämarkkinoiden säilyttämiseksi ja syventämiseksi pankkiunionin olisi myös oltava avoin kaikkien muiden jäsenvaltioiden osallistumiseksi siinä määrin kuin tämä on institutionaalisesti mahdollista.
- (12) Yhteisellä valvontamekanismilla olisi ensimmäisenä askeleena kohti pankkiunionia varmistettava, että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisella ja tehokkaalla tavalla, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan tasapuolisesti kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla vakavaraisuuteen liittymättömien muiden näkökohtien estämättä. Yhteisen valvontamekanismin olisi erityisesti oltava sopusoinnussa rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toiminnan ja pääomien vapaan liikkuvuuden kanssa. Yhteinen valvontamekanismi muodostaa perustan seuraaville vaiheille edettäessä kohti pankkiunionia. Tässä noudatetaan sitä periaatetta, että Euroopan vakausmekanismilla (EVM) on mahdollisuus tavanomaisen päätöksen nojalla pääomittaa pankkeja suoraan, kun tehokas yhteinen valvontamekanismi on otettu käyttöön. Eurooppa-neuvosto totesi 13–14 päivänä joulukuuta 2012 antamissaan päätelmissä, että ”pankkien valvonnan siirtyessä tosiasiallisesti yhteiselle valvontamekanismille tarvitaan yhteinen kriisinratkaisuviranomainen, jolla on tarvittavat valtuudet varmistaa, että osallistuvissa jäsenvaltioissa minkä tahansa pankin kriisitilanne voidaan ratkaista asianmukaisin välinein” ja että ”yhteisen kriisinratkaisumekanismin olisi perustuttava rahoitusosalta itseltään saataviin osuuksiin, ja siihen olisi sisällyttävä asianmukaiset ja toimivat varautumisjärjestelyt”.
- (13) EKP:llä on euroalueen keskuspankkina laaja kokemus makrotalouden ja rahoitusalan vakauteen liittyvissä asioissa, joten sillä on hyvät edellytykset hoitaa selkeästi määritettyjä valvontatehtäviä keskittyen unionin rahoitusjärjestelmän vakauden suojaamiseen. Useiden jäsenvaltioiden keskuspankit vastaavatkin jo pankkiavonnnasta. EKP:lle olisi sen vuoksi annettava erityistehtäviä, jotka koskevat osallistuvien jäsenvaltioiden luottolaitosten valvontaan liittyvää politiikkaa.
- (14) EKP:n ja niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät ole osallistuvia jäsenvaltioita, jäljempänä ’osallistumattomat jäsenvaltiot’, toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteisymmärryspöytäkirja, jossa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät yhteistyötä keskenään suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia valvontatehtäviään tässä asetuksessa tarkoitettujen finanssilaitosten osalta. Yhteisymmärryspöytäkirja voisi muun muassa selkeyttää niihin EKP:n päätöksiin liittyvää kuulemista, joilla on vaikutuksia osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin tytäryrityksiin ja sivuliikkeisiin, joiden emoyritys on sijoittautunut osallistuvaan jäsenvaltioon, sekä yhteistyötä hätätilanteissa, myös asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisten varhaisvaroitusjärjestelmien osalta. Tämä yhteisymmärryspöytäkirja olisi tarkistettava säännöllisesti.
- (15) EKP:lle olisi annettava ne erityiset valvontatehtävät, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta varmistettaisiin luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän unionin politiikan yhdenmukainen ja tehokas täytäntöönpano, kun taas muut tehtävät olisi jätettävä kansallisten viranomaisten vastuulle. EKP:n tehtäviin olisi sisällyttävä toimenpiteitä, joilla pyritään makrotason vakauden valvontaan, ottaen huomioon kansallisten viranomaisten rooliin liittyvät erityisjärjestelyt.
- (16) Suurten luottolaitosten toiminnan turvallisuus ja terve pohja ovat olennaisen tärkeitä, jotta varmistettaisiin rahoitusjärjestelmän vakaus. Viimeaikainen kokemus on kuitenkin osoittanut, että myös pienemmät luottolaitokset voivat olla uhka rahoitusvakaudelle. Sen vuoksi EKP:n olisi pystyttävä valvomaan kaikkia osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneita luottolaitoksia ja osallistuvien jäsenvaltioiden perustettuja sivuliikkeitä.

⁽¹⁾ EYVL C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽²⁾ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

- (17) Hoitaessaan sille annettuja tehtäviä ja tämän vaikuttamatta tavoitteeseen varmistaa luottolaitosten turvallisuus ja vakaus EKP:n olisi otettava täysin huomioon luottolaitosten moninaisuus, niiden koko ja liiketoimintamallit sekä unionin pankkialan monimuotoisuuden systemiset edut.
- (18) EKP:n olisi tehtäviä hoitaessaan pyrittävä erityisesti varmistamaan, että luottolaitokset vastaavat kaikista kustannuksista, joita niiden toiminnasta aiheutuu, jolloin vältetään moraalikato ja siitä johtuva liiallinen riskinotto. Sen olisi otettava täysin huomioon jäsenvaltioiden makroekonomiset olosuhteet, erityisesti luotonannon vakaus ja koko talouden kannalta tuottavan toiminnan helpottaminen.
- (19) Minkään tässä asetuksessa olevan ei olisi katsottava muuttavan muiden unionin säädösten ja kansallisen lainsäädännön nojalla sovellettavaa tilinpitösäännöstä.
- (20) Ennakkoluvan saaminen luottolaitoksen toiminnan aloittamiseksi on keskeinen vakavaraisuuden valvontateknikka, jolla varmistetaan, että näitä toimintoja harjoittavat ainoastaan sellaiset toimijat, joilla on vakaa taloudellinen perusta, organisaatio, joka pystyy selviämään talletusten vastaanottoon ja luotonantoon liittyvistä erityisistä riskeistä, ja näiden tehtävien hoitamiseen sopivat johtajat. EKP:n tehtävänä olisi sen vuoksi oltava osallistuvien jäsenvaltioihin sijoittautuvien luottolaitosten toimilupien myöntäminen, ja sen vastuulla olisi myös oltava toimilupien peruuttaminen ottaen huomioon kansallisten viranomaisten rooliin liittyvät erityisjärjestelyt.
- (21) Unionin lainsäädännössä luottolaitosten toimilupien myöntämiselle ja peruuttamiselle vahvistettujen edellytysten lisäksi jäsenvaltiot voivat nykyisin säätää toimilupia ja niiden peruuttamista koskevista lisäedellytyksistä. EKP:n olisi sen vuoksi hoidettava luottolaitosten toimilupien myöntämiseen ja peruuttamiseen liittyvää tehtäväänsä – jos kansallista lainsäädäntöä ei noudateta – asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta tämän arvioitua, täyttyvätkö kansallisessa lainsäädännössä säädetyt asiaa koskevat edellytykset.
- (22) Mahdollisen uuden omistajan soveltuvuus on välttämättä arvioida ennen kuin luottolaitoksesta ostetaan huomattava osuus, jotta varmistetaan, että luottolaitoksen omistajat ovat edelleen soveltuvia ja taloudellisesti vakaita. EKP:llä unionin toimielimenä on hyvät edellytykset tehdä tällainen arviointi niin, ettei sisämarkkinoille aseteta aiheettomia rajoituksia. EKP:n tehtävänä olisi oltava luottolaitoksista olevien merkittävien omistusosuuksien hankinnan ja luovutuksen arvioiminen, paitsi pankkien kriisiratkaisun yhteydessä.
- (23) Ennakkosedellytyksenä luottolaitosten moitteettomalle vakavaraisuudelle on se, että noudatetaan unionin sääntöjä, joilla luottolaitoksia vaaditaan ylläpitämään tiettyä, luottolaitostoimintaan liittyviltä riskeiltä suojaavaa pääomatasoa, rajoittamaan yksittäisiin vastapuoliin liittyvien vastuidensa kokoa, julkistamaan tiedot taloudellisesta tilanteestaan, ylläpitämään riittävästi likvidejä varoja markkinastressitilanteista selviämiseksi ja rajoittamaan velkaantuneisuutta. EKP:n tehtävänä olisi oltava varmistaa kyseisten sääntöjen noudattaminen, mukaan lukien erityisesti hyväksymällä kyseisiin sääntöihin sisältyviä hyväksyntöjä, lupia, poikkeuksia tai vapautuksia.
- (24) Täydentävät pääomapuskurit, mukaan lukien pääomaa säilyttävä pääomapuskuri, vastasyklinen pääomapuskuri, jolla varmistetaan, että luottolaitokset keräävät talouskasvun aikoina riittävän pääomapohjan, jolla pystytään kattamaan tappiot taloudellisesti kireinä aikoina, maailmanlaajuiset sekä muut s laitoskohtaiset järjestelmäriskipuskurit ja muut järjestelmäriskiin tai makrovakauteen kohdistuvaan riskiin liittyvät toimenpiteet, ovat keskeisiä vakavaraisuuden valvontavälineitä. EKP:lle olisi täysipainoisen koordinoinnin varmistamiseksi ilmoitettava asianmukaisesti, jos kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tai kansalliset nimetyt viranomaiset määräävät tällaisia toimenpiteitä. Lisäksi EKP:n olisi tarvittaessa voitava soveltaa tiukempia vaatimuksia ja toimenpiteitä, jotka koordinoidaan tiiviisti kansallisten viranomaisten kanssa. Tämän asetuksen säännökset toimenpiteistä, joilla pyritään puuttumaan systemiseen tai makrovakauteen kohdistuvaan riskiin, eivät rajoita unionin lainsäädännön muiden säädösten mukaisia koordinoitimenettelyitä. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tai kansalliset nimetyt viranomaiset sekä EKP noudattavat kyseisten säädösten mukaisia koordinoitimenettelyjä sen jälkeen kun ne ovat suorittaneet tässä asetuksessa säädetyt menettelyt.
- (25) Luottolaitoksen toiminnan turvallisuus ja vakaus riippuvat myös riittävästä sisäisen pääoman kohdentamisesta – ottaen huomioon riskit, joille luottolaitos saattaa altistua –, tarkoituksenmukaisista sisäisen organisaation rakenteista ja hallinto- ja ohjausjärjestelmästä. EKP:n tehtävänä olisi sen vuoksi oltava soveltaa vaatimuksia, joilla varmistetaan, että luottolaitoksilla osallistuvissa jäsenvaltioissa on vankat hallinto- ja ohjausjärjestelyt, -prosessit ja -mekanismi, mukaan lukien strategiat ja prosessit riittävän sisäisen pääoman arvioimiseksi ja säilyttämiseksi. Jos puutteita ilmenee, EKP:n tehtävänä olisi oltava toteuttaa tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, mukaan lukien erityiset täydentävät omia varoja koskevat vaatimukset, erityiset tiedontovaatimukset ja erityiset maksuvalmiusvaatimukset.
- (26) Luottolaitoksen toiminnan turvallisuuteen ja vakauteen kohdistuvia riskejä voi aiheutua sekä yksittäisten luottolaitosten että pankki- tai finanssiryhmittymien tasolla. Erityiset näitä riskejä vähentävät valvontajärjestelyt ovat tärkeitä luottolaitosten toiminnan turvallisuuden ja vakauden varmistamiseksi. Yksittäisten luottolaitosten valvonnan lisäksi EKP:n tehtäviin olisi kuuluttava valvonta konsolidoidulla tasolla, lisävalvonta, rahoitusalan holdingyhtiöiden valvonta ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden valvonta, lukuun ottamatta vakuutusyritysten valvontaa.

- (27) Jotta rahoitusvakuus säilyisi, laitoksen rahoituksellisen ja taloudellisen tilanteen heikkeneminen on korjattava varhaisessa vaiheessa. EKP:n tehtävänä olisi oltava asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritettyjen varhaisten toimien toteuttaminen. Sen olisi kuitenkin yhteensovittettava varhaiset toimensa asianomaisten kriisinhallintaviranomaisten kanssa. Niin kauan kuin kansalliset viranomaiset ovat toimivaltaisia ratkaisemaan luottolaitosten kriisejä, EKP:n olisi lisäksi yhteensovittettava toimensa taroituksenmukaisella tavalla asianomaisten kansallisten viranomaisten kanssa sen varmistamiseksi, että kriisitilanteissa kunkin vastuualueista vallitsee yhteisymmärrys, erityisesti jos kyseessä ovat rajojen yli toimivat kriisinhallintaryhmät ja tätä varten perustetut tulevat kriisinhallintakollegiot.
- (28) Niiden valvontatehtävien, joita ei anneta EKP:lle, olisi säilyttävä kansallisilla viranomaisilla. Kyseisiin tehtäviin olisi sisällyttävä seuraavat: sijoittautumisoikeuteen ja palvelujen vapaaseen tarjoamiseen liittyvien ilmoitusten vastaanottaminen luottolaitoksilta, niiden elinten valvonta, jotka eivät ole unionin lainsäädännössä esitetyn määritelmän mukaisia luottolaitoksia mutta joita valvotaan luottolaitoksina kansallisen lainsäädännön nojalla, niiden kolmansien maiden luottolaitosten valvonta, jotka perustavat sivuliikkeen unioniin tai tarjoavat palvelujaan yli rajojen unionissa, maksupalvelujen valvonta, luottolaitosten päivittäinen tarkastaminen, toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitaminen suhteessa luottolaitoksiin rahoitusvälineiden markkinoiden osalta, rahoitusjärjestelmän käytön estäminen rahanpesutarkoituksiin ja terrorismin rahoitukseen sekä kuluttajansuojaan liittyvät kysymykset.
- (29) EKP:n olisi tehtävä tarkoituksenmukaisella tavalla ja täysimääräisesti yhteistyötä niiden kansallisten viranomaisten kanssa, joiden toimivaltaan kuuluvat kuluttajansuojan korkean tason varmistaminen ja rahanpesun torjunta.
- (30) EKP:n olisi sille annettujen tehtävien hoidossa pyrittävä varmistamaan luottolaitosten toiminnan turvallisuus ja vakaus, rahoitusjärjestelmän vakaus unionissa ja yksittäisissä osallistuvissa jäsenvaltioissa sekä sisämarkkinoiden yhtenäisyys ja eheys, minkä turvin varmistettaisiin myös tallettajien suojaaminen ja parannettaisiin sisämarkkinoiden toimintaa, kuten rahoituspalveluja unionissa koskeva yhteinen sääntökirja edellyttää. EKP:n olisi erityisesti otettava asianmukaisesti huomioon tasa-arvon ja syrjimättömyyden periaatteet.
- (31) Sen, että valvontatehtäviä annetaan EKP:lle, olisi oltava linjassa EFVJ:n ja sen perustavoitteen – luodaan yhteinen sääntökirja ja lähennetään valvontakäytäntöjä koko unionissa – kanssa. Pankkivalvontaviranomaisten ja vakuutus- ja arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisten välinen yhteistyö on tärkeää, jotta voidaan käsitellä yhteistä etua koskevia kysymyksiä ja varmistaa sellaisten luottolaitosten asianmukainen valvonta, jotka toimivat myös vakuutus- ja arvopaperialoilla. EKP:n olisi sen vuoksi tehtävä tiivistä yhteistyötä EPV:n, EAMV:n ja EVLEV:n, EJRK:n sekä muiden viranomaisten kanssa, jotka ovat osa Euroopan finanssivalvojen järjestelmää. EKP:n olisi hoidettava tehtäviään tämän asetuksen säännösten mukaisesti ja rajoittamatta Euroopan finanssivalvojen järjestelmän muiden osallistujien toimivaltaa ja tehtäviä. Se olisi myös velvoitettava tekemään yhteistyötä asianomaisten kriisinhallintaviranomaisten ja suoraan tai välillistä julkista rahoitustukea rahoittavien laitosten kanssa.
- (32) EKP:n olisi hoidettava tehtävänsä soveltaen ja noudattaen asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, mukaan lukien unionin koko primaari- ja sekundaarilainsäädäntö, komission valtiontukien alalla antamat päätökset, kilpailusäännöt ja sulautumien valvonta sekä kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettava yhteinen sääntökirja. EPV:lle on annettu tehtäväksi laatia teknisten standardien luonnokset sekä ohjeet ja suositukset, joilla varmistetaan valvontakäytäntöjen lähentyminen ja valvontatulosten keskinäinen johdonmukaisuus unionissa. EKP:n ei tulisi ottaa näitä tehtäviä hoitaakseen EPV:ltä, joten sen olisi harjoitettava toimivaltaansa hyväksyä asetuksia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 132 artiklan mukaisesti ja komission EPV:n esittämien luonnosten perusteella hyväksymien unionin säädösten mukaisesti ja jollei asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklasta muuta johdu.
- (33) EKP:n olisi tarvittaessa tehtävä rahoitusvälineiden markkinoista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteisymmärryspöytäkirjoja, joissa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään yhteistyötä suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia valvontatehtäviään tässä asetuksessa tarkoitettujen finanssilaitosten osalta. Kyseiset pöytäkirjat on asetettava Euroopan parlamentin, Eurooppa-neuvoston ja kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville.
- (34) Hoitaessaan tehtäviään ja harjoittaessaan valvontatoimivaltaansa EKP:n olisi sovellettava luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevia aineellisia sääntöjä. Nämä säännöt koostuvat asiaankuuluvasta unionin lainsäädännöstä, erityisesti suoraan sovellettavista asetuksista tai direktiiveistä, kuten luottolaitosten pääomavaatimuksia ja finanssiryhmittymiä koskevista asetuksista ja direktiivistä. Kun luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevista aineellisista säännöistä säädetään direktiiveissä, EKP:n olisi sovellettava sitä jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, jolla kyseiset direktiivit saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kun asiaankuuluva unionin lainsäädäntö koostuu asetuksista ja on kyse aloista, joilla tämän asetuksen voimaantulopäivänä kyseisissä asetuksissa annetaan selkeästi vaihtoehtoja jäsenvaltioille, EKP:n olisi myös sovellettava kansallista lainsäädäntöä, jotka koskevat näitä vaihtoehtoja. Näistä vaihtoehtoista olisi suljettava pois vain toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten saatavilla olevat vaihtoehdot. Tämä ei rajoita unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta. Tästä seuraa, että kun EKP hyväksyy suunta- viivoja tai suosituksia tai tekee päätöksiä, sen olisi käytettävä perustana asiaankuuluvaa sitovaa unionin oikeutta ja noudatettava sitä.

- (35) EKP:lle annettujen tehtävien puitteissa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille annetaan kansallisessa lainsäädännössä tiettyjä valtuuksia, joita unionin lainsäädännössä ei tällä hetkellä edellytetä, mukaan lukien tietyt varhaisia toimia ja varotoimenpiteitä koskevat valtuudet. EKP:n olisi voitava edellyttää, että osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset viranomaiset käyttävät näitä valtuuksiaan, jotta varmistetaan täydellinen ja tehokas valvonta YVM:n puitteissa.
- (36) Sen varmistamiseksi, että luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt soveltavat valvontasääntöjä ja -päätöksiä, olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista rikkomistapauksia varten. SEUT-sopimuksen 132 artiklan 3 kohdan ja Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98⁽¹⁾ mukaisesti EKP:llä on oikeus määrätä sakkoja tai uhkasakkoja yrityksille, jotka eivät noudata sen asetuksissa ja päätöksissä vahvistettuja velvollisuuksia. Jotta EKP lisäksi voisi tehokkaasti hoitaa tehtävänsä, jotka liittyvät suoraan sovellettavassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen valvontasääntöjen täytäntöönpanoon, EKP:lle olisi annettava valtuudet määrätä luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöille taloudellisia seuraamuksia, jos kyseisiä sääntöjä rikotaan. Kansallisten viranomaisten olisi edelleen pystyttävä määräämään seuraamuksia, jos ei noudateta velvollisuuksia, jotka johtuvat unionin direktiivien osaksi kansallista lainsäädäntöä saatavista kansallisista laeista. Jos EKP katsoo tehtäviensä hoidon kannalta tarkoituksenmukaiseksi, että tällaisista rikkomisista määrätään seuraamus, sen olisi pystyttävä saattamaan asia tätä varten toimivaltaisten kansallisten viranomaisten käsiteltäväksi.
- (37) Kansallisilla valvontaviranomaisilla on merkittävää ja pitkäaikaista asiantuntemusta luottolaitosten valvonnasta alueellaan sekä luottolaitosten taloudellisista, organisatorisista ja kulttuurisista erityispiirteistä. Niillä on paljon asialleen omistautunutta ja hyvin pätevää henkilöstöä näitä tarkoituksia varten. Jotta varmistettaisiin unionin laajuisen valvonnan korkea laatu, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset olisi velvoitettava avustamaan EKP:tä sen valvontatehtävien hoitamiseen liittyvien säädösten valmistelussa ja täytäntöönpanossa. Tähän olisi erityisesti sisällyttävä luottolaitosten tilanteen jatkuva päivittäinen arviointi ja asiaan liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset.
- (38) Tässä asetuksessa esitettyjä perusteita, joiden mukaan määritellään vähemmän merkittävien laitosten soveltamisala, olisi sovellettava korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvassa jäsenvaltiossa konsolidoitujen tietojen pohjalta. Kun EKP hoitaa tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä sellaisen luottolaitosten ryhmän osalta, joka ei ole konsolidoidulla tasolla vähemmän merkittävä, sen olisi hoidettava kyseisiä tehtäviä konsolidoidulta pohjalta luottolaitosten ryhmän osalta ja yksittäiseltä pohjalta osallistuviin jäsenvaltioihin perustettujen, sellaisen ryhmän pankkialalla toimivien sivuliikkeiden ja tytäryhtiöiden osalta.
- (39) Tässä asetuksessa esitetyt perusteet, joiden mukaan määritellään niiden laitosten soveltamisala, jotka ovat vähemmän merkittäviä, olisi määritettävä EKP:n kansallisia viranomaisia kuullen hyväksymissä ja julkaisemissa puitteissa. Näin ollen EKP:n olisi vastattava näiden perusteiden soveltamisesta ja sen varmistamisesta omien laskelmiensa perusteella, noudatetaanko perusteita. EKP:n tiedonsaantipyynnö laskelmansa tekemiseksi ei saisi pakottaa laitoksia soveltamaan tilinpitojärjestelmiä, jotka eroavat unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti niihin sovellettavista tilinpitojärjestelmistä.
- (40) Kun luottolaitos on katsottu merkittäväksi tai vähemmän merkittäväksi, tuota arviointia ei yleensä pitäisi muuttaa useammin kuin kerran 12 kuukaudessa, paitsi silloin kun pankkiryhmittymissä on rakenteellisia muutoksia, kuten sulautumisia tai myyntejä.
- (41) Päättyessään kansallisen toimivaltaisen viranomaisen antaman ilmoituksen jälkeen, onko laitoksella huomattava merkitys kotimaantaloudelle ja pitäisikö sen näin ollen kuulua EKP:n valvontaan, EKP:n olisi otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat olosuhteet, mukaan lukien tasapuolisia toimintaedellytyksiä koskevat näkökohdat.
- (42) Valvottaessa rajojen yli toimivia luottolaitoksia, jotka toimivat sekä euroalueella että sen ulkopuolella, EKP:n olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Toimivaltaisena viranomaisena EKP:hen sovellettaisiin asiaa koskevia velvoitteita tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja unionin lainsäädännön nojalla ja sen olisi osallistuttava täysimääräisesti valvontakollegioihin. Koska se, että valvontatehtäviä hoitaa unionin toimielin, tuo lisäksi selkeitä hyötyjä rahoitusvakauden ja markkinoiden kestävä yhdentymisen kannalta, jäsenvaltioilla, joiden rahayksikkö ei ole euro, olisi oltava mahdollisuus osallistua YVM:ään. Valvontatehtävien tehokkaan hoitamisen välttämättömänä ennakoedellytyksenä on kuitenkin, että valvontapäätökset pannaan täytäntöön kokonaisuudessaan ja viipymättä. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua YVM:ään, olisi sen vuoksi sitouduttava varmistamaan, että niiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat kaikkia EKP:n luottolaitosten osalta edellyttämiä toimenpiteitä ja panevat ne täytäntöön. EKP:n olisi pystyttävä luomaan tiivis yhteistyö niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden rahayksikkö ei ole euro. Se olisi velvoitettava perustamaan tällainen yhteistyö niissä tapauksissa, joissa tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset täyttyvät.
- (43) Ottaen huomioon, että osallistuvat jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö ei ole euro, eivät ole mukana EKP:n neuvostossa, niin kauan kuin ne eivät ole ottaneet käyttöön euroa SEUT-sopimuksen mukaisesti, eivätkä voi täysimääräisesti hyötyä muista niistä jäsenvaltioista, joiden rahayksikkö on euro, varten perustetuista mekanismeista, tässä asetuksessa säädettyyn päätöksentekoprosessiin on lisätty ylimääräisiä suoja-toimia. Kyseisiä suoja-toimia, ja erityisesti niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro, mahdollisuutta pyytää tiiviin yhteistyön päättämistä

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4.

välittömästi ilmoitettuaan hallintoneuvoston päätösluonnosta koskevan erivän mielipiteensä perusteluineen, olisi kuitenkin käytettävä vain asianmukaisesti perustelluissa ja poikkeuksellisissa tapauksissa. Suojatoimia olisi käytettävä vain niin kauan kuin erityiset olosuhteet ovat voimassa. Suojatoimet johtuvat niistä erityisistä olosuhteista, joissa osallistuvat jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö ei ole euro, ovat tämän asetuksen mukaisesti, koska ne eivät ole mukana EKP:n neuvostossa eivätkä voi täysimääräisesti hyötyä muista niistä jäsenvaltioista, joiden rahayksikkö on euro, varten perustetuista mekanismeista. Näin ollen suojatoimien ei voi katsoa tai niiden ei pitäisi katsoa muodostavan ennakkotapausta muilla unionin politiikan aloilla.

- (44) Minkään tässä asetuksessa ei tulisi millään tavoin muuttaa nykyistä kehystä, jolla säännellään tytäryhtiöiden tai sivuliikkeiden oikeudellisen muodon muuttamista, ja tällaisen kehyksen soveltamista, eikä tätä asetusta olisi tulkittava tai sovellettava siten, että siinä luodaan kannustimia tällaisten muutosten puolesta. Tässä suhteessa olisi kunnioitettava täysimääräisesti osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia, jotta kyseisillä viranomaisilla on edelleen käytössään riittävät valvontavälineet ja -valtuudet niiden alueella toimivien luottolaitosten suhteen ja jotta niillä on valmiudet täyttää nämä velvollisuudet ja tosiasiallisesti turvata rahoitusvakaus ja julkinen etu. Lisäksi kyseisten toimivaltaisten viranomaisten tukemiseksi velvollisuuksiensa täyttämisessä olisi tallettajille ja toimivaltaisille viranomaisille toimitettava hyvissä ajoin tiedot tytäryhtiöiden tai sivuliikkeiden oikeudellisen muodon muuttamisesta.
- (45) Jotta EKP voi hoitaa tehtävänsä, sillä olisi oltava tarkoituksenmukaiset valvontavaltuudet. Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevassa unionin lainsäädännössä säädetään tietyistä valtuuksista, jotka annetaan jäsenvaltioiden näitä tarkoituksia varten nimeämille toimivaltaisille viranomaisille. Sikäli kuin nämä valtuudet kuuluvat EKP:lle annettujen valvontatehtävien piiriin, EKP:ia olisi osallistuvien jäsenvaltioiden osalta pidettävä toimivaltaisena viranomaisena ja sillä olisi oltava toimivaltaisille viranomaisille unionin lainsäädännöllä annetut valtuudet. Näihin sisältyvät kyseisillä säädöksillä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille annetut valtuudet ja nimetyille viranomaisille annetut valtuudet.
- (46) EKP:lla tulisi olla valvontavaltuus erottaa hallintoelimen jäsen tämän asetuksen mukaisesti.
- (47) Jotta EKP voisi hoitaa tehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava oikeus vaatia kaikki tarvittavat tiedot sekä suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia tarvittaessa yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa. EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi saatava samat tiedot siten, että luottolaitoksiin ei sovelleta päällekkäisiä raportointivaatimuksia.

- (48) Oikeusalan ammattikunnan salassapito-oikeus on unionin oikeuden peruseriaate, jolla suojellaan luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ja heidän oikeudellisten neuvonantajien välisen viestinnän luottamuksellisuutta Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisin edellytyksin.
- (49) Jos EKP:n on pyydettävä tietoja henkilöltä, joka on sijoittautunut osallistumattomaan jäsenvaltioon, mutta joka kuuluu sellaiseen luottolaitokseen, rahoitusalan holdingyhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön, joka on sijoittautunut osallistuvaan jäsenvaltioon tai johon tällainen luottolaitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on ulkoistanut operatiivisia tehtäviä tai toimintoja, ja jos tällaisia vaatimuksia ei sovelleta eivätkä ne ole täytäntöönpanokelpoisia osallistumattomassa jäsenvaltiossa, EKP:n olisi koordinoitava toimensa asianomaisten osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
- (50) Tällä asetuksella ei ole vaikutusta Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussääntöä koskevan pöytäkirjan N:o 4, jäljempänä 'EKP:n ja EKP:n perussääntö', 34 ja 42 artiklalla vahvistettujen sääntöjen soveltamiseen. EKP:n tämän asetuksen nojalla hyväksymien säädösten ei olisi luotava mitään oikeuksia eikä asetettava mitään velvoitteita osallistumattomissa jäsenvaltioissa, paitsi jos kyseiset säädökset ovat asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisia mainitussa pöytäkirja ja Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 15 tarkoitetun mukaisesti.
- (51) Niitä tapauksia varten, joissa luottolaitokset käyttävät sijoittautumisoikeuttaan ja oikeuttaan tarjota palveluja toisessa jäsenvaltiossa tai joissa useita ryhmittymään kuuluvia yhteisöjä on sijoittautunut eri jäsenvaltioihin, unionin lainsäädännössä säädetään erityisistä menettelyistä ja toimivallan jaosta asianomaisten jäsenvaltioiden kesken. Siltä osin kuin EKP ottaa hoitaakseen tietyt valvontatehtävät kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden osalta, kyseisiä menettelyjä ja toimivallan jakoa ei olisi sovellettava sijoittautumisvapauteen eikä vapauteen tarjota palveluja toisessa osallistuvassa jäsenvaltiossa.
- (52) Hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään ja pyytäessään apua kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta EKP:n olisi otettava asianmukaisesti huomioon, että kaikkien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten osallistuminen on oikeudenmukaisella tavalla tasapainossa unionin voimassa olevassa lainsäädännössä yrityskehittämisen valvonnan sekä alakonsolidointiryhmän tason tai konsolidoidun tason valvonnan osalta asetettujen vastuiden kanssa.

- (53) Minkään tässä asetuksessa ei olisi katsottava antavan EKP:lle valtuuksia määrätä seuraamuksia muille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille kuin luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöille, tämän rajoittamatta EKP:n valtuutta pyytää kansallisia toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan toimia, jotta varmistetaan, että määrätään tarkoituksenmukaiset seuraamukset.
- (54) EKP on perussopimuksilla perustettuna toimielimenä koko unionin toimielin. Sen olisi päätöksentekomenettelyissään noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia unionin sääntöjä ja yleisiä periaatteita. Niillä, joille EKP:n päätökset osoitetaan, olisi oltava täysi oikeus tulla kuulluiksi sekä oikeus pyytää EKP:n päätösten uudelleenkäsittelyä tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
- (55) Valvontatehtävien antaminen EKP:lle tuo sille merkittävän vastuun turvata rahoitusvakaus unionissa ja käyttää valvontavaltuuksiaan kaikkein tehokkaimmalla ja oikein suhteutetulla tavalla. Valvontavaltuuksien siirtämistä jäsenvaltioilta unionin tasolle olisi tasapainotettava avoimuutta ja vastuuvollisuutta koskevilla asianmukaisilla vaatimuksilla. EKP:n olisi sen vuoksi oltava näiden tehtävien hoitamisesta vastuussa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jotka ovat demokraattisesti oikeutettuja, unionin kansalaisia ja jäsenvaltioita edustavia instituutioita. Tähän olisi sisällyttävä säännöllinen kertomusten antaminen ja Euroopan parlamentin kysymyksiin vastaaminen sen työjärjestyksen mukaisesti sekä euroryhmän kysymyksiin vastaaminen sen työjärjestyksen mukaisesti. Kaikissa raportointivelvollisuuksissa on noudatettava asianmukaisia salassapitovelvollisuuksia.
- (56) EKP:n olisi myös toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle osoittamansa kertomukset osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille. Osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien olisi voitava esittää EKP:lle sen valvontatehtävien suorittamista koskevia huomautuksia tai kysymyksiä, joihin EKP voi vastata. Näiden kansallisten parlamenttien sisäisissä säännöissä olisi otettava huomioon EKP:lle osoitettavien huomautusten ja kysymysten esittämistä koskevien asianomaisten menettelyjen ja järjestelyjen yksityiskohdat. Tässä yhteydessä erityistä huomiota olisi kiinnitettävä huomautuksiin tai kysymyksiin, jotka liittyvät sellaisten luottolaitosten toimilupien peruuttamiseen, joiden osalta kansalliset viranomaiset ovat toteuttaneet tarvittavia toimia kriisin ratkaisemiseksi tai rahoitusvakauden ylläpitämiseksi tässä asetuksessa säädetyn menettelyn mukaisesti. Osallistuvan jäsenvaltion kansallisen parlamentin olisi myös voitava pyytää valvontaelimen puheenjohtajaa tai edustajaa osallistumaan näkemysten vaihtoon kyseisen jäsenvaltion luottolaitosten valvonnasta yhdessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustajan kanssa. Tämä kansallisten parlamenttien asema on tarkoituksenmukainen, koska valvontatoimet saattavat vaikuttaa julkiseen talouteen, luottolaitoksiin, niiden asiakkaisiin ja työntekijöihin sekä markkinoihin osallistuvissa jäsenvaltioissa. Jos kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat toimia tämän asetuksen nojalla, olisi sovellettava kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä vastuuvollisuusjärjestelyjä.
- (57) Tämä asetus ei vaikuta Euroopan parlamentin oikeuteen asettaa SEUT-sopimuksen 226 artiklan nojalla väliaikainen tutkintavaliokunta tutkimaan epäilyjä unionin oikeutta sovellettaessa tapahtuneesta rikkomuksesta tai epäkohdasta taikka perussopimuksissa vahvistettuun Euroopan parlamentin harjoittamaan poliittiseen valvontatehtävään, mukaan luettuna sen oikeus hyväksyä kanta tai päätöslauselma asioissa, jotka se katsoo asianmukaisiksi.
- (58) EKP:n olisi toiminnassaan noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia periaatteita
- (59) SEUT-sopimuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa asetuksessa olisi määritettävä yksityiskohtaiset säännöt EKP:n hallussa oleviin, valvontatehtävien suorittamista koskeviin asiakirjoihin tutustumiseksi SEUT-sopimuksen mukaisesti.
- (60) Euroopan unionin tuomioistuimen on SEUT-sopimuksen 263 artiklan nojalla tutkittava suosituksia ja lausuntoja lukuun ottamatta muun muassa EKP:n sellaisten säädösten laillisuus, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaihtuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin.
- (61) SEUT-sopimuksen 340 artiklan mukaisesti EKP:n olisi korvattava pankin itsensä tai sen henkilöstön tehtäviensä suorittamisen yhteydessä aiheuttaman vahingon jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti. Tämän ei olisi vaikutettava kansallisten toimivaltaisen viranomaisten vastuuseen korvata niiden tai niiden henkilöstön tehtäviensä suorittamisen yhteydessä aiheuttama vahinko kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (62) EKP:hen sovelletaan SEUT-sopimuksen 342 artiklan nojalla Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettua neuvoston asetusta N:o 1 ⁽¹⁾.
- (63) EKP:n olisi kunnioitettava perusoikeuksia ja noudatettava Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, kun se päättää, olisiko asianomaisten henkilöiden oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon rajoitettava.

⁽¹⁾ EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

- (64) EKP:n olisi annettava luonnollisille ja oikeushenkilöille mahdollisuus pyytää sellaisten päätösten uudelleenkäsitteilyä, jotka on tehty sillä tällä asetuksella annetun toimivallan nojalla ja jotka on osoitettu niille, tai jotka koskevat niitä suoraan ja erikseen. Uudelleenkäsitteily olisi koskettava sitä, ovatko päätökset menettelyltään ja sisällöltään tämän asetuksen mukaisia, kunnioittaen kuitenkin EKP:lle jätettyä harkintavaltaa päättää, onko tällaisten päätösten tekeminen tarkoituksenmukaista. Tätä varten ja menettelyn tehokkuuden vuoksi EKP:n olisi perustettava oikaisulautakunta tällaisen sisäisen uudelleenkäsitteilyn toteuttamiseksi. Lautakunnan muodostamiseksi EKP:n neuvoston olisi nimitettävä siihen arvostettuja henkilöitä. Tehdessään päätöstään EKP:n neuvoston olisi varmistettava mahdollisimman pitkälle, että maantieteellinen ja sukupuoliin liittyvä jakauma on jäsenvaltioiden kannalta asianmukainen. Uudelleenkäsitteilyä koskevassa menettelyssä olisi määrättävä, että valvontaelin tarkastelee uudeleen aiempaa päätösluonnostaan tarvittaessa.
- (65) EKP vastaa rahapoliittisten tehtävien hoitamisesta hintavakauden säilyttämiseksi SEUT-sopimuksen 127 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Valvontatehtävien tavoitteena on suojata luottolaitosten toiminnan turvallisuutta ja vakautta sekä rahoitusjärjestelmän vakautta. Ne olisi sen vuoksi hoidettava täysin erillisinä, jotta vältettäisiin eturistiriidat ja varmistettaisiin, että kutakin toimintoa hoidetaan sovellettavien tavoitteiden mukaisesti. EKP:n tulisi voida varmistaa, että EKP:n neuvosto toimii täysin eriytettyllä tavalla rahapoliittisten tehtävien ja valvontatehtävien osalta. Eriyttämisen tulisi kattaa vähintään tiukasti erilliset kokoukset ja esityslistat.
- (66) Henkilöstön organisatorisen eriyttämisen olisi koskettava kaikkia yksiköitä, joita tarvitaan riippumattoman rahapolitiikan tarkoituksiin, ja siinä olisi varmistettava, että tällä asetuksella annetut tehtävät hoidetaan noudattaen täysimääräisesti demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa tämän asetuksen mukaisesti. Tällä asetuksella EKP:lle annettujen tehtävien hoitamiseen osallistuvan henkilöstön olisi raportoitava valvontaelimen puheenjohtajalle.
- (67) EKP:hen olisi erityisesti perustettava valvontaelin, joka vastaa valvonta-asioita koskevien päätösten valmistelusta ja joka kuvastaa kansallisten valvontaviranomaisten erityistä asiantuntemusta. Sen vuoksi valvontaelimessä olisi oltava puheenjohtotehtävää hoitava puheenjohtaja, sillä olisi oltava varapuheenjohtaja ja siinä olisi oltava EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten edustajia. Tämän asetuksen mukaisesti tehtävässä valvontaelintä koskevissa nimityksissä olisi noudatettava sukupuolten tasapainon, kokemuksen ja pätevyyden periaatteita. Kaikille valvontaelimen jäsenille olisi ilmoitettava välittömästi kaikki valvontaelimen kokousten esityslistalla olevat aiheet keskustelujen tehostamiseksi ja päätösluonnosten laatimisen helpottamiseksi.
- (68) Pankkivalvontaelimen olisi tehtäviään hoitaessaan otettava huomioon kaikki merkitykselliset tosiseikat ja olosuhteet osallistuvissa jäsenvaltioissa ja hoidettava tehtävänsä koko unionin edun mukaisesti.
- (69) Noudattaen täysin perussopimuksissa määrättyjä institutionaalisia ja äänestysjärjestelyjä valvontaelimen olisi oltava keskeinen elin suoritettaessa EKP:n valvontatehtäviä, jotka ovat tähän saakka olleet aina kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuulla. Tästä syystä neuvostolle olisi annettava valtuus hyväksyä täytäntöönpanopäätös valvontaelimen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämiseksi. EKP:n olisi valvontaelintä kuultuaan toimitettava puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämistä koskeva ehdotus Euroopan parlamentille hyväksyttäväksi. Kun ehdotus on hyväksytty, neuvoston olisi hyväksyttävä täytäntöönpanopäätös. Puheenjohtaja olisi valittava avoimella valintamenettelyllä, josta olisi annettava asianmukaisesti tietoa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (70) Jotta mahdollistettaisiin asianmukainen tehtäväkierto ja varmistettaisiin samalla, että puheenjohtaja on täysin riippumaton, hänen toimikautensa ei olisi ylitettävä viittä vuotta eikä sen olisi oltava uusittavissa. Jotta varmistettaisiin täydellinen yhteensovittaminen EPV:n toimintojen ja unionin vakavaraisuuspolitiikan kanssa, valvontaelimen olisi voitava kutsua EPV ja komissio tarkkailijoiksi. Euroopan kriisintarkkailijajärjestelmän puheenjohtajan olisi osallistuttava tarkkailijana valvontaelimen kokouksiin siten, kun mainittu viranomais on perustettu.
- (71) Valvontaelintä olisi avustettava ohjauskomitea, jonka kokoonpano on rajoitettua. Ohjauskomitean olisi valmisteltava pankkivalvontaelimen kokoukset, hoidettava tehtävänsä yksinomaan koko unionin edun mukaisesti ja työskenneltävä täysin avoimesti pankkivalvontaelimen kanssa.
- (72) EKP:n neuvoston olisi kutsuttava osallistuvien jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro, edustajat kokoukseen aina kun se aikoo vastustaa valvontaelimen valmistelemaa päätösluonnosta tai kun asianomaiset kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat EKP:n neuvostolle valvontaelimen päätösluonnosta koskevan eriävän mielipiteensä perusteluineen, jos tällainen päätös on osoitettu kansallisille viranomaisille osallistuvien jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro, luottolaitosten osalta.
- (73) Rahapoliittisten tehtävien ja valvontatehtävien eriyttämisen varmistamiseksi EKP:llä olisi oltava velvollisuus perustaa sovittelulautakunta. Sovittelulautakunnan perustamisessa ja erityisesti sen kokoonpanossa olisi varmistettava, että eriävät näkökannat ratkaistaan tasapainoisella tavalla koko unionin etua ajatellen.

- (74) Valvontaelimeen, ohjauskomiteaan ja valvontatehtäviä hoitavaan EKP:n henkilöstöön olisi sovellettava tarkoituksenmukaisia salassapitovaatimuksia. Samoja vaatimuksia olisi sovellettava tietojenvaihtoon sellaisen EKP:n henkilöstön kanssa, joka ei ole mukana valvontatoiminnoissa. Tämän ei tulisi estää EKP:tä vaihtamasta tietoja asiaan liittyvässä unionin lainsäädännössä vahvistetuin rajoituksin ja edellytyksin, myös komission kanssa sen SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisten tehtävien hoitamiseksi sekä talous- ja finanssipolitiikan parannettua valvontaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla.
- (75) Jotta EKP pystyisi hoitamaan valvontatehtävänsä tehokkaasti, sen olisi hoidettava sille annetut valvontatehtävät täysin itsenäisesti; erityisesti sen olisi oltava riippumaton epäasiallisesta poliittisesta vaikutuksesta ja toimialan väliintulopyrkimyksistä, jotka vaikuttaisivat sen toiminnalliseen riippumattomuuteen.
- (76) Karenssiaikojen käyttö valvontaviranomaisissa on tärkeä osa näiden viranomaisten suorittaman valvonnan tehokkuuden ja riippumattomuuden varmistamista. Tätä varten ja rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista EKP:n olisi luotava kokonaisvaltaiset ja viralliset menettelyt, mukaan lukien oikeasuhteiset uudelleentarkastelujaksot, arvioidakseen etukäteen mahdollisia ristiriitoja YMV:n/EKP:n oikeutettujen etujen kanssa ja ehkäistäkseen niitä silloin kun valvontaelimen entinen jäsen ryhtyy tekemään työtä pankkialalla, jota hän on aikaisemmin valvonut.
- (77) Jotta EKP voi hoitaa valvontatehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava riittävät resurssit. Nämä resurssit olisi saatava tavalla, jolla varmistetaan EKP:n riippumattomuus kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja markkinatoimijoiden epäasiallisesta vaikutuksesta sekä rahapolitiikan ja valvontatehtävien pitäminen erillään toisistaan. Valvontakustannukset olisi perittävä valvottavilta yhteisöiltä. EKP:n harjoittamien valvontatehtävien hoito olisi sen vuoksi rahoitettava osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta luottolaitoksilta perityillä vuosimaksuilla. Sen olisi myös voitava periä maksuja sivuliikkeiltä, jotka osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset ovat perustaneet osallistuviin jäsenvaltioihin, kattaakseen EKP:lle koituneet menot sen hoitaessa tehtäviään vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisena näiden sivuliikkeiden osalta. Kun luottolaitosta tai sivuliikettä valvotaan konsolidoidulta pohjalta, maksu olisi perittävä luottolaitoksen korkeimmalla konsolidointitasolla sen asianomaisen ryhmän sisällä, jolla on toimipaikkoja osallistuvissa jäsenvaltioissa. Maksujen laskemisessa ei tulisi ottaa huomioon osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita tytäryhtiöitä.
- (78) Jos luottolaitos kuuluu konsolidoituun valvontaan, maksu olisi laskettava osallistuvien jäsenvaltioiden korkeimmalla konsolidointitasolla, ja kohdennettava osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneille ja konsolidoituun valvontaan kuuluville luottolaitoksille; maksun määrä perustuu objektiivisiin perusteisiin, jotka liittyvät merkittävyyteen ja riskiprofiiliin, sen riskipainotetut varat mukaan luettuna.
- (79) Hyvin motivoitunut, hyvin koulutettu ja puolueeton henkilöstö on välttämätön tehokkaan valvonnan kannalta. Jotta luotaisiin aidosti yhdenmukainen valvontamekanismi, olisi säädettävä henkilöstön tarkoituksenmukaisesta vaihdosta ja siirrosta kaikkien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja EKP:n kanssa ja keskuudessa. Jotta varmistettaisiin jatkuva vertaisvalvonta, eritoten suurten luottolaitosten valvonnessa, EKP:n olisi pystyttävä pyytämään, että kansallisiin valvontaryhmiin sisällytetään myös henkilöstöä muiden osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista, jolloin voidaan muodostaa maantieteellisesti monimuotoisia valvontaryhmiä, joilla on tietynlaisia asiantuntemusta ja tietty profiili. Henkilöstön vaihdolla ja siirrolla olisi luotava yhteistä valvontakulttuuria. EKP:n olisi annettava säännöllisesti tietoa siitä, miten monet kansallisten toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön jäsenet lähetetään EKP:hen YVM:n toimintaa varten.
- (80) EKP:n olisi pankkipalvelujen kansainvälistyessä ja kansainvälisten standardien merkityksen lisääntyessä noudatettava kansainvälisiä standardeja tehtäviensä hoidossa sekä käytävä unionin ulkopuolisten valvontaviranomaisten kanssa vuoropuhelua ja tehtävä niiden kanssa tiivistä yhteistyötä niin, ettei kuitenkaan aiheudu päällekkäisyyttä EPV:n kansainvälisen roolin kanssa. Sille olisi annettavat valtuudet kehittää yhteyksiä kolmansien maiden valvontaviranomaisiin ja hallintoviranomaisiin sekä kansainvälisiin järjestöihin ja sopia niiden kanssa hallinnollisista järjestelyistä koordinoiden kuitenkin toimet EPV:n kanssa ja kunnioittaen samalla jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten tehtäviä ja kullekin kuuluvaa toimivaltaa.
- (81) EKP:n on sovellettava täysimääräisesti yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽¹⁾ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.
- (82) EKP:hen sovelletaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ⁽³⁾. EKP on hyväksynyt 2004 päätöksen

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

EKP/2004/11 Euroopan petostentorjuntaviraston Euroopan keskuspankkia koskevien tutkimusten ehdoista ja edellytyksistä ⁽¹⁾.

- (83) Sen varmistamiseksi, että luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla vakavaraisuuteen liittymättömien muiden näkökohtien estämättä ja että puututaan oikea-aikaisesti ja tehokkaasti luottolaitosten ja jäsenvaltioiden huolena olevaan keskinäisesti vahvistavaan negatiiviseen markkinakehitykseen, EKP:n olisi ryhdyttävä hoitamaan erityisiä valvontatehtäviä mahdollisimman pian. Valvontatehtävien siirto kansallisilta valvontaviranomaisilta EKP:lle vaatii kuitenkin tiettyjä valmisteluja. Sen vuoksi olisi säädettävä tarkoituksenmukaisesta vaiheittaisesta siirtymäkaudesta.
- (84) EKP:n olisi hyväksyessään yksityiskohtaisia toimintajärjestyksiä sille tällä asetuksella annettujen tehtävien täytöntöönpanoa varten vahvistettava siirtymäjärjestelyjä, jotka varmistavat meneillään olevien valvontamenettelyjen loppuunsaattamisen, mukaan lukien ennen tämän asetuksen voimaantuloa mahdollisesti hyväksytyt päätökset ja/tai toimenpiteet tai aloitetut tutkimukset.
- (85) Komissio on todennut 28 päivänä marraskuuta 2012 antamassaan tiedonannossa hahmotelmasta tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi, että "SEUT-sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaa voitaisiin muuttaa, jotta tavalista lainsäädäntömenettelyä voitaisiin alkaa soveltaa ja poistaa eräitä oikeudellisia rajoitteita, joita yhteisen valvontamekanismin rakenteeseen nyt kohdistuu (esimerkiksi jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö ei ole euro, voivat osallistua välittömästi ja peruuttamattomasti "tiiviin yhteistyön" mallia pidemmälle menevään yhteiseen valvontamekanismiin; yhteiseen valvontamekanismiin osallistuville jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro, annetaan täysin yhtäläiset oikeudet osallistua EKP:n päätöksentekoon; ja rahapolitiikkaan ja valvontaan liittyvä päätöksenteko erotetaan sisäisesti toisistaan entistä tarkemmin)". Lisäksi siinä todetaan, että "pyritään myös lisäämään Euroopan keskuspankin demokraattista vastuuvollisuutta sen roolissa pankkivalvojana". On syytä palauttaa mieliin, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaan jäsenvaltion hallitus, Euroopan parlamentti tai komissio voivat tehdä perussopimusten muuttamiseksi ehdotuksia, jotka voivat liittyä mihin tahansa perussopimusten osa-alueeseen.
- (86) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus sekä oikeus tehokkaasiin oikeussuojakeinonihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, ja se on pantava täytäntöön mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (87) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat tehokkaan ja toimivan

kehityksen perustaminen, jotta unionin toimielin voi hoitaa luottolaitoksia koskevia erityisiä valvontatehtäviä, ja sen varmistaminen, että yhteistä sääntökirjaa sovelletaan luottolaitoksiin johdonmukaisella tavalla, vaan ne voidaan pankkimarkkinoiden unionin laajuuden rakenteen ja luottolaitosten kaatumisesta muihin jäsenvaltioihin kohdistuvien vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

Kohde ja määritelmät

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä asetuksella EKP:lle annetaan luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevia erityistehtäviä, ja sen tavoitteena on edistää luottolaitosten toiminnan turvallisuutta ja vakautta sekä rahoitusjärjestelmän vakautta unionissa ja kussakin jäsenvaltiossa ottaen täysin huomioon sisämarkkinoiden yhtenäisyyden ja eheyden ja sen, että luottolaitoksia on kohdeltava yhtäläisesti sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön estämiseksi.

Tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti EKP:lle annettuja valvontatehtäviä ei sovelleta oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽²⁾ 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin laitoksiin. EKP:n valvontatehtävien soveltamisala rajoittuu luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan tämän asetuksen nojalla. Tässä asetuksessa ei anneta EKP:lle muita valvontatehtäviä, kuten esimerkiksi keskusvastapuolten vakavaraisuusvalvontaan liittyviä tehtäviä.

Hoitaessaan tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä ja tämän vaikuttamatta tavoitteeseen varmistaa luottolaitosten turvallisuus ja vakaus EKP:n on otettava täysin huomioon luottolaitosten erityyppit, niiden koko ja liiketoimintamallit.

EKP:n toimissa, ehdotuksissa tai politiikassa ei saa suorasti tai epäsuorasti syrjiä mitään jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää missä hyvänsä valuutassa tarjottavien pankki- tai rahoituspalvelujen tarjoamispaikkana.

Tämä asetus ei rajoita osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia ja asiaa koskevia valtuuksia hoitaa valvontatehtäviä, joita EKP:lle ei ole annettu tällä asetuksella.

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin päätös (EKP/2004/11), tehty 3 päivänä kesäkuuta 2004, petosten, lahjonnan ja Euroopan yhteisöjen taloudellisia etuja vahingoittavan muun laittoman toiminnan torjuntaan liittyvien Euroopan petostentorjuntaviraston Euroopan keskuspankkia koskevien tutkimusten ehdoista ja edellytyksistä (EUVL L 230, 30.6.2004, s. 56).

⁽²⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.

Tämä asetus ei rajoita myöskään osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten velvollisuuksia ja asiaan liittyviä valtuuksia soveltaa sellaisia makrotason vakauden valvontaan liittyviä välineitä, joista ei ole säädetty unionin oikeuden asiaa koskeissa säädöksissä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'osallistuvalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö on euro, tai jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö ei ole euro ja joka toimii tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa 7 artiklan mukaisesti;
- 2) 'kansallisella toimivaltaisella viranomaisella' kansallista toimivaltaista viranomaista, jonka osallistuva jäsenvaltio on nimennyt luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ sekä direktiivin 2013/36/EU mukaisesti;
- 3) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- 4) 'rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 5) 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä⁽²⁾;
- 6) 'finanssiryhmittymällä' direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 14 alakohdassa määriteltyä finanssiryhmittymää;
- 7) 'kansallisella nimetyllä viranomaisella' unionin lainsäädännön asiaa koskeissa säädöksissä tarkoitettua osallistuvan jäsenvaltion kansallista nimettyä viranomaista;
- 8) 'määräosuudella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa määriteltyä määräosuutta;
- 9) 'yhteisellä valvontamekanismilla' (YVM) EKP:sta ja osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisista toimivaltaisista viranomaisista koostuvaa, tämän asetuksen 6 artiklan mukaista finanssivalvojen järjestelmää (EFV)).

II LUKU

Yhteistyö ja tehtävät

3 artikla

Yhteistyö

1. EKP tekee tiivistä yhteistyötä EFVJ:hin kuuluvien EPV:n, EAMV:n, EVLEV:n ja Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) sekä muiden viranomaisten kanssa, jotka varmistavat riittävän sääntely- ja valvontatason unionissa.

EKP tekee tarvittaessa yhteisymmärryspöytäkirjoja rahoitusvälineiden markkinoista vastaavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Kyseiset pöytäkirjat on asetettava Euroopan parlamentin, Eurooppa-neuvoston ja kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville.

2. Tätä asetusta sovellettaessa EKP osallistuu EPV:n hallinto-neuvostoon asetuksen (EU) N:o 1093/2010 40 artiklassa esitettyjen edellytysten mukaisesti.

3. EKP hoitaa tehtävänsä tämän asetuksen mukaisesti ja rajoittamatta EPV:n, EAMV:n, EVLEV:n ja EJRK:n toimivaltaa ja tehtäviä.

4. EKP tekee tiivistä yhteistyötä niiden viranomaisten kanssa, joille on annettu valtuudet ratkaista luottolaitosten kriisejä, kriisinratkaisusuunnitelmien valmistelu mukaan luettuna.

5. Jollei 1, 4 ja 6 artiklasta muuta johdu, EKP tekee tiivistä yhteistyötä Euroopan rahoitusvakausvälineen (ERVV), EVM:n tai muiden mahdollisten julkisen rahoitustuen välineiden kanssa erityisesti silloin, kun 4 artiklan soveltamisalaan kuuluva luottolaitos on saanut tai sille todennäköisesti myönnetään suoraa tai välillistä rahoitustukea tällaisesta välineestä.

6. EKP ja osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät yhteistyötä keskenään suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia valvontatehtäviään 2 artiklassa tarkoitettujen finanssilaitosten osalta. Yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti.

EKP tekee yhteisymmärryspöytäkirjan kunkin sellaisen osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, jossa sijaitsee vähintään yksi unionin lainsäädännössä määritelty koko järjestelmän kannalta merkittävä laitos, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Kutakin yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti ja kukin pöytäkirja julkaistaan, jollei luottamuksellisten tietojen asianmukaisesta käsittelystä muuta johdu.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

4 artikla

EKP:lle annetut tehtävät

1. Tämän asetuksen 6 artiklan puitteissa EKP:llä on tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti yksinomainen toimivalta hoitaa vakavaraisuusvalvontatarkoituksissa seuraavat tehtävät kaikkien osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta:
- a) luottolaitosten toimilupien myöntäminen ja peruuttaminen, jollei 14 artiklasta muuta johdu;
 - b) niiden tehtävien hoitaminen, jotka kotijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla, sellaisten osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta, jotka haluavat perustaa sivuliikkeen osallistumattomaan jäsenvaltioon tai tarjota siellä rajoitettuja palveluja;
 - c) luottolaitoksista olevien määräosuuksien hankintaa ja luovutusta koskevien ilmoitusten arvioiminen, paitsi pankkien kriisinratkaisun yhteydessä, 15 artiklaa noudattaen;
 - d) sen varmistaminen, että noudatetaan 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säädöksiä, joilla luottolaitoksille asetetaan vakavaraisuusvaatimuksia omien varojen vaatimusten, arvopaperistamisen, suuriin riskikeskittymiin sovellettavien rajoitusten, likviditeetin, velkaantuneisuuden sekä näiden seikkojen raportoinnin ja julkistamisen aloilla;
 - e) sen varmistaminen, että noudatetaan 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säädöksiä, joilla luottolaitoksilta edellytetään, että niillä on käytössä vankat hallinto- ja ohjausjärjestelyt, mukaan lukien luottolaitosten johtamisesta vastuussa olevia henkilöitä koskevat sopivuusvaatimukset, riskinhallintaprosessit, sisäisen valvonnan mekanismit, palkkaus- ja palkkiopolitiikat ja -käytännöt sekä toimivat sisäiset prosessit pääoman riittävyyden arvioimiseksi, luotto-
luokitusmallit mukaan luettuina;
 - f) vakavaraisuuden kokonaisarviointien tekeminen, tarvittaessa EPV:n kanssa koordinoiden, stressitestit ja niiden mahdollinen julkistaminen mukaan luettuina, sen määrittämiseksi, voidaanko luottolaitosten käyttöönottamilla järjestelyillä, strategioilla, prosesseilla ja mekanismeilla ja kyseisten laitosten hallussa olevilla omilla varoilla varmistaa laitosten riskien moitteeton hallinta ja kattaminen, ja luottolaitoksille kyseisen vakavaraisuuden kokonaisarvion perusteella asetettavien erityisten täydentäviä omia varoja koskevien vaatimusten, erityisten julkistamisvaatimusten, erityisten maksuvalmiusvaatimusten ja muiden sellaisten toimenpiteiden vahvistaminen, jotka asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä annetaan toimivaltaisten viranomaisten käyttöön erikseen määritellyissä tapauksissa;
 - g) konsolidoidun valvonnan suorittaminen luottolaitosten emoyhtiöille, jotka ovat sijoittautuneet johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon, mukaan lukien rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, ja osallistuminen konsolidoituun valvontaan, mukaan lukien valvontakollegioihin, kun kyseessä ovat emoyhtiöt, jotka eivät ole sijoittautuneet osallistuvaan jäsenvaltioon; tämä ei kuitenkaan saa vaikuttaa

osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten osallistumiseen näihin kollegioihin tarkkailijoina;

- h) osallistuminen finanssiryhmittymään kuuluvan luottolaitoksen lisävalvontaan ja koordinaattorina toimiminen, kun EKP nimetään finanssiryhmittymän koordinaattoriksi asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen perusteiden mukaisesti;
 - i) elvytysuunnitelmiin liittyvien valvontatehtävien hoitaminen, varhainen väliintulo, jos luottolaitos tai ryhmittymä, jonka konsolidointiryhmän valvoja on EKP, ei täytä tai ei todennäköisesti pysty täyttämään sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, ja, ainoastaan unionin lainsäädännössä nimenomaisesti säädettyissä tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten suorittama luottolaitoksilta vaadittu rakenteellisten muutosten toteuttaminen rahoitukseen liittyvän stressitilanteen tai luottolaitoksen kaatumisen ehkäisemiseksi, kriisinratkaisutoimivaltaa lukuun ottamatta;
2. Kun kyseessä ovat osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset, jotka perustavat sivuliikkeen osallistuvaan jäsenvaltioon tai tarjoavat siellä palveluja yli rajojen, EKP hoitaa 1 kohdan puitteissa tehtävät, joiden osalta kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat toimivaltaisia asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti.

3. Tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi ja korkealaatuisen valvonnan varmistamiseksi EKP:n on sovellettava kaikkea asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, ja jos kyseinen lainsäädäntö koostuu direktiiveistä, sellaista kansallista lainsäädäntöä, joilla nämä direktiivit saatetaan kansallisen lainsäädännön osaksi. Kun asiaankuuluva unionin lainsäädäntö koostuu asetuksista, joissa tällä hetkellä annetaan selkeästi vaihtoehtoja jäsenvaltioille, EKP:n olisi sovellettava myös kansallista lainsäädäntöä, joka koskee näitä vaihtoehtoja.

Tätä varten EKP antaa ohjeita ja suosituksia, tekee päätöksiä asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja erityisesti kaikki lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset ja muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset, SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklassa tarkoitettuja säädökset mukaan luettuina, huomioon ottaen ja niitä noudattaen. Sen on erityisesti noudatettava EPV:n laatimia ja komission asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–15 artiklan mukaisesti hyväksymiä sitovia teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja, mainitun asetuksen 16 artiklaa sekä mainitun asetuksen säännöksiä, jotka koskevat eurooppalaista valvontakäsikirjaa, jonka EPV on laatinut mainitun asetuksen mukaisesti. EKP voi hyväksyä myös asetuksia, mutta ainoastaan silloin kun ne ovat tarpeen tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamista koskevien menettelyjen järjestämiseksi tai täsmentämiseksi.

Ennen kuin EKP hyväksyy asetuksen, se järjestää asetusta koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi siitä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jos tällaiset kuulemiset ja analyysit eivät ole suhteettomia verrattuna kyseisten asetusten soveltamisalaan ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen, jolloin EKP:n on perusteltava kiireellisyys.

Jos se on tarpeellista, EKP myötävaikuttaa teknisten sääntelystandardien tai teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laatimiseen EPV:ssä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti tai kehottaa EPV:tä toimittamaan komissiolle luonnoksia standardeiksi, joilla muutetaan olemassa olevia teknisiä sääntelystandardeja tai teknisiä täytäntöönpanostandardeja.

5 artikla

Makrotason vakauden valvonnan tehtävät ja välineet

1. Aina kun se on asianmukaista tai katsotaan tarpeelliseksi ja sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista, osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltai-
taisten viranomaisten tai kansallisten nimettyjen viranomaisten on sovellettava sellaisia pääomapuskureita koskevia vaatimuksia, jotka luottolaitoksilla on oltava asiaankuuluvalla tasolla asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti, tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen omia varoja koskevien vaatimusten lisäksi, mukaan lukien suhdanteita tasaavien puskurien tasot, ja muita mahdollisia toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan systeemiin tai makrovakauteen kohdistuviin riskeihin ja joista säädetään asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU, ja noudatettava niissä säädettyjä menettelyjä, asiaan kuuluvassa unionin lainsäädännössä nimenomaisesti vahvistetuissa tapauksissa. Asianomaisen viranomaisen on asianmukaisesti ilmoitettava aikomuksestaan EKP:lle kymmenen työpäivää ennen tällaisen päätöksen tekemistä. EKP:n vastustaessa sen on ilmoitettava perustelunsa kirjallisesti viiden työpäivän kuluessa. Kyseisen viranomaisen on asianmukaisesti tarkasteltava EKP:n perustelua ennen mahdollisen päätöksen tekemistä.

2. EKP voi tarpeelliseksi katsottaessa osallistuvan jäsenvaltion kansallisten toimivaltai-
taisten viranomaisten tai kansallisten nimettyjen viranomaisten sijasta soveltaa tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen omia varoja koskevien vaatimusten lisäksi korkeampia sellaisia pääomapuskureita koskevia vaatimuksia, jotka luottolaitoksilla on oltava asiaankuuluvalla tasolla asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti, kuin mitä osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset toimivaltai-
taiset viranomaisten tai kansalliset nimetyt viranomaiset soveltavat mukaan lukien suhdanteita tasaavien puskurien tasot, tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti, ja soveltaa tiukempia toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan systeemiin tai makrovakauteen kohdistuviin riskeihin luottolaitosten tasolla noudattaen asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU olevia menettelyitä tapauksissa, joista säädetään nimenomaisesti asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä.

3. Kansallinen toimivaltainen viranomainen tai kansallinen nimetty viranomainen voi ehdottaa EKP:lle, että se toimii 2 kohdan nojalla pyrkiäkseen korjaamaan kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän tilanteen tai taloustilanteen.

4. Kun EKP aikoo toimia 2 kohdan nojalla, sen on tehtävä tiivistä yhteistyötä kyseisten jäsenvaltioiden kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa harkitessaan mahdollisten toimien toteuttamista. Sen on ilmoitettava aikomuksestaan erityisesti asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai kansalliselle nimetylle viranomaiselle kymmenen työpäivää ennen tällaisen päätöksen tekemistä. Jos mikä tahansa kyseessä olevista

viranomaisista vastustaa, sen on ilmoitettava perustelunsa kirjallisesti viiden työpäivän kuluessa. EKP:n on asianmukaisesti tarkasteltava kyseisiä perustelua ennen mahdollisen päätöksen tekemistä.

5. Suorittaessaan 2 kohdassa tarkoitettuja tehtäviään EKP:n on otettava huomioon rahoitusjärjestelmän, taloustilanteen ja taloussyökin nimenomainen tilanne yksittäisissä jäsenvaltiossa tai niiden osissa.

6 artikla

Yhteistyö YVM:n puitteissa

1. EKP hoitaa tehtävänsä EKP:stä ja kansallisista toimivaltai-
sista viranomaisista muodostuvan yhteisenvalvontamekanismin puitteissa. EKP on vastuussa YVM:n tehokkaasta ja johdonmukaisesta toiminnasta.

2. Sekä EKP:tä että kansallisia toimivaltaisia viranomaisia koskee velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä ja tietojenvaihtovelvollisuus.

Kansallisten toimivaltai-
taisten viranomaisten on erityisesti annettava EKP:lle kaikki tarvittavat tiedot EKP:lle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta EKP:n toimivaltaa saada suoraan luottolaitosten jatkuvalta pohjalta raportoimia tietoja tai saada niihin suora pääsy.

3. Kansallisten toimivaltai-
taisten viranomaisten vastuulla on tarvittaessa, tämän vaikuttamatta EKP:n vastuu- ja tilivelvollisuu-
teen sille tällä asetuksella annettujen tehtävien osalta, avustaa EKP:tä 4 artiklassa tarkoitettuihin, kaikkiin luottolaitoksiin liittyviin tehtäviin liittyvien säädösten laadinnassa ja täytäntöönpanossa tämän artiklan 7 kohdassa mainituissa puitteissa asetettujen edellytysten mukaisesti, tarkastustoiminnassa avustaminen mukaan luettuna. Kyseisten viranomaisten on noudatettava EKP:n antamia ohjeita suorittaessaan 4 artiklassa mainittuja tehtäviä.

4. Edellä 4 artiklassa määriteltyjen tehtävien osalta, kyseisen artiklan 1 kohdan a ja c alakohdalla lukuun ottamatta, EKP:llä on tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettua kehyksen ja siinä tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti tämän artiklan 5 kohdassa säädetty vastuu ja kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla tämän artiklan 6 kohdassa säädetty vastuu seuraavien luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden taikka osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sellaisten sivuliikkeiden, jotka on perustettu osallistuviin jäsenvaltioihin, valvonnasta:

— konsolidoidulla tasolla vähemmän merkittävät luottolaitokset, korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvassa jäsenvaltiossa, tai yksittäisesti nimenomaan osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sellaiset sivuliikkeet, jotka on perustettu osallistuviin jäsenvaltioihin. Merkittävyys arvioidaan seuraavin perustein:

i) koko;

ii) merkitys unionin talouden tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion kannalta;

iii) rajatylittävän toiminnan merkitys.

Ensimmäisen alakohdan osalta luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä ei pidetä vähemmän merkittävänä, jollei se ole perusteltua metodologiassa määritettyjen erityisten olosuhteiden nojalla, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- i) sen varojen kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa;
- ii) sen varojen kokonaisarvo suhteessa osallistuvan sijoittautumisjäsenvaltion bruttokansantuotteeseen ylittää 20 %, paitsi jos sen varojen kokonaisarvo on alle 5 miljardia euroa;
- iii) sen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen annettua ilmoituksen, että se katsoo tällaisella laitoksella olevan huomattava merkitys kotimaantaloudelle, EKP tekee päätöksen tällaisen merkityksen vahvistamisesta sen jälkeen kun se on suorittanut kattavan arvioinnin kyseisestä luottolaitoksesta, tasearvio mukaan lukien.

EKP voi myös omasta aloitteestaan katsoa, että jollakin laitoksella on huomattava merkitys, jos se on perustanut pankkialan sivuliikkeitä useampaan kuin yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon ja sen rajatylittävät varat tai velat muodostavat merkittävän osan sen kokonaisvaroista tai -veloista metodologiassa vahvistetuista edellytyksistä.

Luottolaitoksia, joiden osalta julkista rahoitustukea on pyydetty tai saatu suoraan tai epäsuorasti ERVV:stä tai EVM:stä, ei katsota vähemmän merkittäviksi.

Sen estämättä, mitä edellisissä alakohdissa säädetään, EKP hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä kolmen merkittävimmän luottolaitoksen osalta kussakin osallistuvassa jäsenvaltiossa, ellei erityisolosuhteiden vuoksi ole toisin perusteltavissa.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen luottolaitosten osalta ja 7 kohdassa määritetyn kehyksen mukaisesti:

- a) EKP antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille asetuksia, suuntaviivoja tai yleisluontoisia ohjeita, joiden mukaisesti kansallisten viranomaisten on suoritettava 4 artiklassa määritetyt tehtävät, sen 1 kohdan a ja c alakohdassa lukuun ottamatta, ja hyväksyttävä valvontaa koskevat päätökset;

Kyseisissä ohjeissa voidaan viitata 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin luottolaitosten ryhmien tai luokkien erityisvaltuuksiin, joiden tarkoituksena on varmistaa valvontatulosten johdonmukaisuus YVM:n puitteissa.

- b) mikäli laadukkaiden valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen kannalta on tarpeen, EKP voi milloin tahansa omasta aloitteestaan kansallisia toimivaltaisia viranomaisia

kuultuaan tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä päättää itse käyttää suoraan kaikkia asiaan kuuluvia toimivaltuuksia yhden tai useamman 4 kohdassa tarkoitettujen luottolaitosten osalta myös tapauksissa, joissa julkista rahoitustukea on pyydetty tai saatu epäsuorasti ERVV:stä tai EVM:stä;

- c) EKP valvoo järjestelmän toimintaa tässä artiklassa ja erityisesti 7 kohdan c alakohdassa säädettyjen velvollisuuksien ja menettelyjen perusteella;
- d) EKP voi milloin tahansa käyttää 10–13 artiklassa tarkoitettua toimivaltaa;
- e) EKP voi myös pyytää tilapäiseltä tai jatkuvalta pohjalta kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta tietoja niiden tämän artiklan nojalla suorittamien tehtävien tuloksista.

6. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset suorittavat 4 artiklan 1 kohdan b, d–g ja i alakohdassa tarkoitettuja tehtäviä ja ovat vastuussa niistä sekä kaikkien asiaan kuuluvien valvontapäätösten hyväksymisestä tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen luottolaitosten osalta tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen kehyksen ja kyseisessä kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 5 kohdan soveltamista.

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ja kansalliset nimetyt viranomaiset säilyttävät valtuudet saada kansallisen lainsäädännön mukaisesti tietoja luottolaitoksilta, holdingyhtiöiltä, sekaholdingyhtiöiltä ja yrityksiltä, jotka sisältyvät jonkin luottolaitoksen konsolidoituun rahoitusasemaan, ja suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia näissä luottolaitoksissa, holdingyhtiöissä, sekaholdingyhtiöissä ja yrityksissä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10–13 artiklan soveltamista. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava tämän artiklan 7 kohdassa säädetyn kehyksen mukaisesti EKP:lle toimenpiteistä, joita tämän kohdan nojalla on toteutettu, ja koordinoitava kyseiset toimenpiteet tiiviisti EKP:n kanssa.

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on raportoitava säännöllisesti EKP:lle tämän artiklan nojalla toteutetun toiminnan tuloksista.

7. EKP hyväksyy ja julkistaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuullen ja valvontaelimen ehdotuksen perusteella kehyksen tämän artiklan täytäntöönpanon käytännön menettelyjen järjestämistä varten. Kehyksessä on oltava vähintään seuraavat osat:

- a) erityinen metodologia sekä 4 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen perusteiden että niiden perusteiden, joiden nojalla 4 kohdan neljättä alakohdassa lakataan soveltamasta tiettyyn luottolaitokseen, arvioimista varten ja tuloksena olevat järjestelyt 5 ja 6 kohdan täytäntöön panemiseksi. Näitä järjestelyjä ja metodologiaa 4 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa

tarkoitettujen perusteiden arvioimiseksi tarkastellaan uudeleen asiaankuuluvien muutosten huomioon ottamiseksi, ja niissä on varmistettava, että sitä, onko luottolaitos katsottu merkittäväksi vai vähemmän merkittäväksi, muutetaan vain olosuhteiden muututtua merkittävästi ja pysyvästi, erityisesti jos on kyse olosuhteista, jotka liittyvät luottolaitoksen tilanteeseen ja jotka näin ovat merkityksellisiä arvioinnissa.

b) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä suhdetta koskevien menettelyjen määrittely, määräajat mukaan luettuna, ja mahdollisuus laatia päätösluonnoksia lähetettäväksi EKP:lle tarkastelua varten, sellaisten luottolaitosten valvonnan osalta, joita ei 4 kohdan mukaisesti katsota vähemmän merkittäviksi;

c) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä suhdetta koskevien menettelyjen määrittely, määräajat mukaan luettuna, sellaisten luottolaitosten valvonnan osalta, jotka katsotaan 4 kohdan mukaisesti vähemmän merkittäviksi. Tällaiset menettelyt edellyttävät erityisesti, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on kehityksessä määrittelystä tapauksesta riippuen

i) ilmoitettava EKP:lle kaikista olennaisista valvontamenetelyistä;

ii) arvioitava lisäksi EKP:n pyynnöstä menettelyn erityiset näkökohdat;

iii) toimitettava EKP:lle olennaiset valvontapäätöksen luonnokset, joista EKP voi esittää näkemyksensä.

8. Aina kun EKP saa apua kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta tai kansallisilta nimetyiltä viranomaisilta sille tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseen, EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat asiaankuuluvissa unionin säädöksissä vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat vastuun jakoa ja yhteistyötä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä.

7 artikla

Tiivis yhteistyö niiden osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden rahayksikkö ei ole euro

1. Tässä artiklassa vahvistetuissa rajoissa EKP hoitaa 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 5 artiklassa tarkoitetut tehtävät, jotka liittyvät sellaisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin, joiden rahayksikkö ei ole euro, jos EKP:n ja kyseisen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille on luotu tiivis yhteistyö tämän artiklan mukaisesti.

Tätä varten EKP voi antaa ohjeita niiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai kansallisille nimetyille viranomaisille, joiden rahayksikkö ei ole euro.

2. EKP:n ja sellaisen osallistuvan jäsenvaltion, jonka rahayksikkö ei ole euro, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille luodaan EKP:n päätöksellä tiivis yhteistyö, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa muille jäsenvaltioille, komissiolle, EKP:lle ja EPV:lle hakemuksestaan tiiviimmän yhteistyön aloittamisesta EKP:n kanssa 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoidossa kaikkien kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta, 6 artiklan mukaisesti;

b) ilmoituksessa asianomainen jäsenvaltio sitoutuu

— varmistamaan, että sen kansallinen toimivaltainen viranomainen tai kansallinen nimetty viranomainen noudattaa EKP:n antamia suuntaviivoja tai kehotuksia, ja

— toimittamaan kaikki kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita luottolaitoksia koskevat tiedot, joita EKP saattaa pyytää suorittaakseen kyseisistä luottolaitoksista kattavan arvioinnin;

c) asianomainen jäsenvaltio on hyväksynyt asiaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä, jolla varmistetaan, että sen kansallinen toimivaltainen viranomainen on velvoitettu toteuttamaan EKP:n luottolaitosten osalta 4 kohdan mukaisesti mahdollisesti edellyttämät toimenpiteet.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Päätöksen soveltaminen alkaa 14 päivän kuluttua sen julkaisemisesta.

4. Jos EKP katsoo, että asianomaisen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta 1 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyvä toimenpide, se antaa ohjeita kyseiselle viranomaiselle ja asettaa toimenpiteelle määräajan.

Määräajan on oltava vähintään 48 tuntia, paitsi jos aikaisempi toteutus on välttämätöntä sen vuoksi, että ei aiheutuisi peruuttamatonta haittaa. Asianomaisen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettun velvoitteen mukaisesti.

5. EKP voi päättää antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle varoituksen, että tiivis yhteistyö keskeytetään tai päätetään, ellei mitään ratkaisuvia korjaavia toimenpiteitä toteuteta seuraavissa tapauksissa:

a) jos EKP katsoo, että asianomainen jäsenvaltio ei enää täytä 2 kohdan a–c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä; tai

b) jos EKP katsoo, että asianomaisen jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen ei enää toimi 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen mukaisesti.

Jos tällaisia toimia ei ole toteutettu 15 päivän kuluessa varoituksen antamisesta, EKP voi keskeyttää tai päättää tiiviin yhteistyön kyseisen jäsenvaltion kanssa.

Päätöksestä keskeyttää tai päättää tiivis yhteistyö ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle, ja se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Päätöksessä on ilmoitettava, mistä päivästä sitä sovelletaan ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuus ja luottolaitosten oikeutetut edut.

6. Jäsenvaltio voi pyytää EKP:tä päättämään tiiviin yhteistyön milloin tahansa, kun on kulunut kolme vuotta siitä päivästä, jona EKP:n päätös tiiviin yhteistyön aloittamisesta on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Pyynnössä selvitetään syyt päättämiseksi, mukaan lukien tarvittaessa mahdolliset haitalliset vaikutukset jäsenvaltioiden finanssipoliittisen vastuun kannalta. Tällöin EKP:n on välittömästi annettava päätös tiiviin yhteistyön päättämisestä ja ilmoitettava, mistä päivästä sitä sovelletaan enintään kolmen kuukauden kuluessa, ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuus ja luottolaitosten oikeutetut edut. Päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7. Jos osallistuva jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, ilmoittaa EKP:lle 26 artiklan 8 kohdan mukaisesti eriävän mielipiteensä perusteluineen siitä, että EKP:n neuvosto on vastustanut valvontaelimen päätösluonnosta, EKP:n neuvoston on 30 päivän kuluessa annettava lausuntonsa jäsenvaltion perustellusta eriävästä mielipiteestä ja perustelunsa esittäen vahvistettava vastustavansa luonnosta tai peruutettava vastalauseensa.

Jos EKP:n neuvosto vahvistaa vastustavansa luonnosta, osallistuva jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, voi ilmoittaa EKP:lle, että mahdolliseen valvontaelimen muutettuun päätösluonnokseen liittyvä mahdollinen päätös ei sido sitä.

EKP:n on sen jälkeen harkittava kyseisen jäsenvaltion kanssa tehtävän tiiviin yhteistyön mahdollista keskeyttämistä tai päättämistä, ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuuden, ja tehtävä sitä koskeva päätös.

EKP ottaa huomioon erityisesti seuraavat seikat:

a) voiko tällaisen keskeyttämisen tai päättämisen suorittamatta jättäminen vaarantaa yhteisen valvontamekanismin loukkamattomuuden tai voiko sillä olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia jäsenvaltioiden finanssipoliittisen vastuun kannalta,

b) voiko tällaisella keskeyttämällä tai päättämällä olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia sen jäsenvaltion finanssipoliittisen vastuun kannalta, joka on ilmoittanut eriävän mielipiteensä perusteluineen 26 artiklan 8 kohdan mukaisesti,

c) onko se vakuuttunut siitä, että asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen on toteuttanut toimenpiteitä, joilla EKP:n mielestä

— varmistetaan, että luottolaitoksia siinä jäsenvaltiossa, joka edellisen alakohdan nojalla ilmoitti eriävästä mielipiteestään perusteluineen, ei kohdella suotuisammin kuin luottolaitoksia muissa osallistuvissa jäsenvaltioissa, ja

— voidaan yhtä tehokkaasti kuin EKP:n neuvoston tämän kohdan toisen alakohdan nojalla antamalla päätöksellä saavuttaa 1 artiklassa tarkoitetut tavoitteet ja varmistaa asiaa koskevan unionin lainsäädännön noudattaminen.

EKP sisällyttää nämä näkökohdat päätökseensä ja ilmoittaa ne kyseiselle jäsenvaltiolle.

8. Jos osallistuva jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, ei hyväksy valvontaelimen päätösluonnosta, se ilmoittaa EKP:n neuvostolle eriävän mielipiteensä perusteluineen viiden työpäivän kuluessa päätösluonnoksen vastaanottamisesta. EKP:n neuvosto tekee sen jälkeen asiassa päätöksensä viiden työpäivän kuluessa ottaen edellä mainitut perustelut huomioon kokonaisuudessaan ja tekee kirjallisesti selkoa päätöksestään asianomaiselle jäsenvaltiolle. Asianomainen jäsenvaltio voi pyytää EKP:tä päättämään tiiviin yhteistyön välittömästi, missä tapauksessa tehtävä päätös ei sido sitä.

9. Jäsenvaltio, joka on päättänyt tiiviin yhteistyön EKP:n kanssa, ei voi aloittaa uutta tiivistä yhteistyötä ennen kuin kolme vuotta on kulunut siitä, kun EKP:n päätös tiiviin yhteistyön päättämisestä on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

8 artikla

Kansainväliset suhteet

EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien osalta kehittää yhteyksiä ja tehdä hallinnollisia järjestelyjä valvontaviranomaisen, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, kunhan huolehditaan asianmukaisesta koordinoinnista EPV:n kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden ja unionin muiden toimielinten tai elinten kuin EKP:n, kuten EPV:n, asianomaista toimivaltaa. Näistä järjestelyistä ei seuraa oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille.

III LUKU

EKP:n valtuudet

9 artikla

Valvonta- ja tutkintavaltuudet

1. EKP:tä pidetään tarvittaessa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritettynä osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisena viranomaisena tai nimettynä viranomaisena yksinomaan 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 5 artiklan 2 kohdassa sille annettujen tehtävien hoitamiseksi.

EKP:llä on samaa yksinomaista tarkoitusta varten kaikki tässä asetuksessa säädetty valtuudet ja velvoitteet. Sillä on myös kaikki ne valtuudet ja velvoitteet, jotka toimivaltaisilla ja nimeytyillä viranomaisilla on asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä. Erityisesti EKP:llä on ne valtuudet, jotka luetellaan tämän luvun 1 ja 2 jaksossa.

EKP voi edellyttää ohjeita antamalla ja siinä määrin kuin se on tarpeen tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi, että kyseiset kansalliset viranomaiset käyttävät valtuuksiaan kansallisessa lainsäädännössä säädettyin edellytyksin silloin, kun kyseisiä valtuuksia ei tällä asetuksella ole siirretty EKP:lle. Kyseisten kansallisten viranomaisten on annettava EKP:lle täydellinen ilmoitus näiden valtuuksien käytöstä.

2. EKP käyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti. Käyttäessään asianomaisia valvonta- ja tutkintavaltuuksiaan EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, niihin osallistuviin jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö ei ole euro, sijoittautuneiden luottolaitosten osalta EKP käyttää valtuuksiaan 7 artiklan mukaisesti.

1 j a k s o

Tutkintavaltuudet

10 artikla

Tietopyynnöt

1. EKP voi vaatia seuraavia oikeushenkilöitä ja luonnollisia henkilöitä, ellei 4 artiklasta muuta johdu, toimittamaan kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien tiedot, jotka toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa valvontatarkoituksissa tai niihin liittyvissä tilastointitarkoituksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa ja asiaankuuluvassa unionin oikeudessa esitettyjen edellytysten mukaisesti:

a) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset;

b) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet rahoitusalan holdingyhtiöt;

c) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet rahoitusalan sekaholdingyhtiöt;

d) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet monialan holdingyhtiöt;

e) edellä a–d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin kuuluvat henkilöt;

f) kolmannet osapuolet, joille a–d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt ovat ulkoistaneet toimintoja tai tehtäviä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on toimitettava pyydyt tiedot. Salassapitovelvollisuutta koskevat säännökset eivät vapauta kyseisiä henkilöitä tietojen toimittamista koskevasta velvollisuudesta. Näiden tietojen toimittamista ei katsota salassapitovelvollisuuden rikkomiseksi.

3. Kun EKP saa tietoja suoraan 1 kohdassa tarkoitetuilta oikeushenkilöiltä tai luonnollisilta henkilöiltä, se antaa nämä tiedot asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten käyttöön.

11 artikla

Yleiset tutkimukset

1. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi ja asiaankuuluvassa unionin oikeudessa esitettyjen muiden edellytysten mukaisesti suorittaa kaikki tarpeelliset kaikkia 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja, osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneita tai siellä olevia henkilöitä koskevat tutkimukset.

Tätä varten EKP:llä on oikeus

a) vaatia asiakirjojen toimittamista;

b) tutkia 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden kirjanpitoaineisto sekä ottaa jäljennöksiä ja otteita tällaisesta kirjanpitoaineistosta;

c) saada kirjalliset tai suulliset selvitykset 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä tai niiden edustajilta tai henkilöstöltä;

d) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi.

2. Edellä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut henkilöt ovat EKP:n päätöksen perusteella käynnistetyn tutkinnan kohteena.

Jos jokin henkilö estää tutkimuksen suorittamisen, sen osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, jossa asianomaiset tilat sijaitsevat, on annettava kansallista lainsäädäntöä noudattaen tarpeellinen apu, mukaan lukien helpotettava 12 ja 13 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa EKP:n pääsyä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloihin, jotta edellä mainittuja oikeuksia voidaan käyttää.

12 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi ja asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä säädettyjä muita edellytyksiä noudattaen suorittaa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloissa ja muissa yrityksissä, jotka kuuluvat konsolidoituun valvontaan, jossa EKP on konsolidointiryhmän valvoja 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti, kaikki tarpeelliset paikalla tehtävät tarkastukset 13 artiklan mukaisesti edellyttäen, että asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan tästä ennakoon. Jos tarkastusten moitteeton ja tehokas suorittaminen sitä edellyttää, EKP voi suorittaa kyseisten oikeushenkilöiden paikalla tehtävän tarkastuksen ilman ennakkoilmoitusta.

2. EKP:n virkamiehillä ja muilla henkilöillä, jotka EKP on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, on valtuudet päästä tutkimuksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liiketiloihin ja maa-alueille EKP:n antaman tutkintapäätöksen mukaisesti, ja heillä on kaikki 11 artiklan 1 kohdassa säädetty valtuudet.

3. Edellä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden ovat EKP:n päätöksen perusteella paikalla tehtävien tarkastusten kohteena.

4. Sen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, jossa tarkastus on määrä suorittaa, valtuuttamien tai nimeämien virkamiesten ja muiden mukana olevien henkilöiden on, EKP:n valvonnassa ja sen koordinoimissa toimintaa, aktiivisesti avustettava EKP:n virkamiehiä ja muita EKP:n valtuuttamia henkilöitä. Tätä varten heillä on 2 kohdassa säädetty valtuudet. Kyseisen osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen virkamiehillä on myös oikeus osallistua paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

5. Jos EKP:n virkamiehet ja muut mukana olevat henkilöt, jotka EKP on valtuuttanut tai nimennyt, toteavat, että henkilö vastustaa tämän artiklan nojalla määrättyä tarkastusta, on kyseisen osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen annettava heille tarvittavaa apua kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tähän apuun kuuluu myös kaikkien liiketilojen ja kirjanpitoaineiston sinetöinti siltä osin, kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi. Jos kyseisellä kansallisella toimivaltaisella viranomaisella ei ole tällaisia valtuuksia, se käyttää valtuuksiaan pyytäkseen tarvittavan avun muilta kansallisilta viranomaisilta.

13 artikla

Oikeusviranomaisen lupa

1. Jos 12 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä tarkastus tai 12 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu virka-apu edellyttää kansallisten sääntöjen mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on haettava.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lupaa haettaessa kansallisen oikeusviranomaisen on tarkastettava, että EKP:n päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkotoimenpiteet eivät ole tarkastuksen kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkotoimenpiteiden oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää EKP:ltä yksityiskohtaisia selvityksiä erityisesti perusteista, joilla EKP epäilee 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten rikkomista, sekä epäillyn rikkomisen vakavuudesta ja pakkotoimenpiteiden kohteena olevan henkilön osallisuuden luonteesta. Kansallinen oikeusviranomainen ei voi kuitenkaan tarkastella uudelleen tarkastuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan EKP:n asiakirja-aineistossa olevia tietoja. EKP:n päätöksen laillisuutta valvoo ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin.

2 jakso

erityiset valvontavaltuudet

14 artikla

Toimiluvan myöntäminen

1. Hakemus osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuvan luottolaitoksen toiminnan aloittamiseksi on toimitettava sen jäsenvaltion kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, johon luottolaitos aikoo sijoittautua, asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti.

2. Jos hakija täyttää kaikki kyseisen jäsenvaltion asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä säädetty toimiluvan myöntämisedellytykset, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä kansallisessa lainsäädännössä määrättyssä ajassa luonnos päätökseksi, jossa se ehdottaa EKP:lle, että toimilupa myönnettäisiin. Päätösluonnoksesta on ilmoitettava EKP:lle ja toimiluvan hakijalle. Muissa tapauksissa kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupaa koskeva hakemus.

3. EKP:n katsotaan hyväksyneen päätösluonnoksen, ellei se vastusta sitä enintään kymmenen työpäivän kuluessa, jota aikaa voidaan jatkaa kerran samanpituiseksi ajaksi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa. EKP saa vastustaa päätösluonnosta vain, jos asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä toimiluvan myöntämiselle asetetut edellytykset eivät täyty. Sen on esitettävä hylkäämisen perusteet kirjallisina.

4. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä toimiluvan hakijalle.

5. Jollei 6 kohdasta muuta johdu, EKP voi peruuttaa toimiluvan asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistetuissa tapauksissa omasta aloitteestaan kuultuaan sen osallistuvan jäsenvaltion kansallista toimivaltaista viranomaista, johon luottolaitos on sijoittautunut, tai sellaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta. Näissä kuulemisissa on erityisesti varmistettava, että EKP antaa ennen peruuttamispäätösten tekemistä kansallisille viranomaisille riittävästi aikaa päättää tarpeellisista korjaavista toimista, mukaan lukien mahdolliset kriisinratkaisutoimenpiteet, ja ottaa ne huomioon.

Jos toimiluvan myöntämistä 1 kohdan mukaisesti ehdottanut kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo, että toimilupa on peruutettava asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sen on tehtävä tästä ehdotus EKP:lle. Tuolloin EKP tekee päätöksen ehdotetusta peruuttamisesta ja ottaa tässä yhteydessä kaikilta osin huomioon kansallisen toimivaltaisen viranomaisen esittämät perustelut peruuttamiselle.

6. Niin kauan kuin kansalliset viranomaiset ovat toimivaltaiset ratkaisemaan luottolaitosten kriisejä, tapauksissa, joissa kansalliset viranomaiset katsovat, että toimiluvan peruuttaminen vaikuttaisi haitallisesti kriisin ratkaisemiseksi tai rahoitusvakauden ylläpitämiseksi tarvittavien toimien tarkoituksenmukaiseen täytäntöönpanoon, niiden on ilmoitettava siihen asti, kun yhteinen kriisinratkaisumekanismi on perustettu, asianmukaisesti vastalauseensa EKP:lle selvittäen yksityiskohtaisesti haitan, jonka peruuttaminen aiheuttaisi. Näissä tapauksissa EKP pidättyy peruuttamisesta kansallisten viranomaisten kanssa yhteisesti sovittun määrärajan. EKP voi pidentää tätä määräraikaa, jos se katsoo, että riittävää edistymistä on tapahtunut. Jos EKP kuitenkin toteaa perustellussa päätöksessä, että kansalliset viranomaiset eivät ole panneet täytäntöön rahoitusvakauden ylläpitämiseksi tarvittavia asianmukaisia toimia, toimiluvat peruutetaan välittömästi.

15 artikla

Määräsuuksien hankintaa koskeva arviointi

1. Määräsuuden hankintaa osallistuvaan jäsenvaltioon sijoitautuneesta luottolaitoksesta koskeva ilmoitus tai asiaan liittyvät tiedot on esitettävä sen jäsenvaltion kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, johon luottolaitos on sijoittautunut, 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin säädöksissä perustuvan asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjä poikkeuksia.

2. Kansallinen toimivaltainen viranomainen arvioi ehdotetun hankinnan ja toimittaa EKP:lle ilmoituksen ja ehdotuksen päätökseksi hankinnan vastustamisesta tai hyväksymisestä 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säädöksissä asetettujen perusteiden pohjalta vähintään kymmenen työpäivää ennen asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritellyn arviointiajan päättymistä ja avustaa EKP:tä 6 artiklan mukaisesti.

3. EKP päättää, vastustaako se hankintaa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä asetettujen perusteiden pohjalta ja siinä säädetyn menettelyn mukaisesti ja arviointiaikojen noudattaen.

16 artikla

Valvontavaltuudet

1. EKP:llä on 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtäviensä suorittamiseksi ja rajoittamatta EKP:lle annettuja muita valtuuksia tämän artiklan 2 kohdassa säädetty valtuudet vaatia osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevaa luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä toteuttamaan varhaisessa vaiheessa tarvittavat toimenpiteet asiaa koskevien ongelmien ratkaisemiseksi missä tahansa seuraavista olosuhteista:

- a) luottolaitos ei täytä 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten vaatimuksia;
- b) EKP:llä on näyttöä siitä, että luottolaitos todennäköisesti rikkoo 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten vaatimuksia seuraavien 12 kuukauden kuluessa;
- c) 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisen kokonaisarvioinnin puitteissa suoritettuun määritykseen perustuva toteamus, että luottolaitoksen käyttämät järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit ja sen omat varat ja maksuvalmius eivät varmista hyvää riskien hallintaa ja riskien kattamista.

2. Edellä olevan 9 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi EKP:llä on erityisesti seuraavat valtuudet:

- a) vaatia, että laitoksilla on omia varoja enemmän kuin 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säädöksissä edellytetään niiden pääomavaatimusten osalta, jotka liittyvät riskitekijöihin ja asiaa koskevien unionin säädösten piiriin kuulumattomiin riskeihin;
- b) vaatia järjestelyjen, prosessien, mekanismien ja strategioiden vahvistamista;
- c) vaatia laitoksia esittämään suunnitelma 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisen valvontavaatimusten noudattamiseksi ja asettamaan määräaika sen täytäntöönpanolle, mukaan lukien parannukset suunnitelmaan sen soveltamisalan ja aikataulun osalta;
- d) vaatia laitoksia soveltamaan erityistä tappiovarauspolitiikkaa tai erityistä taseen erien käsittelyä omia varoja koskevien vaatimusten osalta;
- e) rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia päättämään sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle;
- f) vaatia laitoksia vähentämään niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin sisältyvää riskiä;

- g) vaatia laitoksia rajoittamaan muuttuvan palkkio-osan määrän tietyksi prosenttiosuudeksi nettotuloista, jos palkkiomäärä on ristiriidassa terveen pääomapohjan säilyttämisen kanssa;
- h) vaatia laitoksia käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen;
- i) rajoittaa laitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai rajoituslataisten omiin varoihin luettavien instrumenttien haltijoille tapahtuvaa voitonjakoa tai kieltää se edellyttäen, että kieltoa ei voida katsoa laitoksen maksulaiminlyönniksi;
- j) asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia, mukaan luettuna pääoma- ja maksuvalmiuspositioita koskeva raportointi;
- k) asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia, mukaan lukien rajoituksia saatavien ja velkojen välisille maturiteettierojille;
- l) vaatia antamaan lisätietoja;
- m) erottaa milloin tahansa sellaiset luottolaitosten ylimmän hallintoelimen jäsenet, jotka eivät täytä 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa sääöksissä asetettuja vaatimuksia.

17 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten valtuudet sekä yhteistyö konsolidoidussa valvonnassa

1. Osallistuvien jäsenvaltioiden välillä sovelletaan asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettuja menettelyjä, jotka koskevat luottolaitoksia, jotka haluavat perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle tai harjoittaa palvelujen tarjoamisen vapautta toimimalla toisen jäsenvaltion alueella, ja kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion asiaan liittyviä toimivaltuuksia ainoastaan niiden tehtävien osalta, joita ei ole annettu EKP:lle 4 artiklalla.
2. Asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä konsolidoidussa valvonnassa, ei sovelleta, mikäli EKP on ainoa osallistuva toimivaltainen viranomainen.
3. EKP kunnioittaa 4 ja 5 artiklassa määriteltyä tehtävänsä hoitaessaan kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden välistä asianmukaista tasapainoa 6 artiklan 8 kohdan mukaisesti ja suhteissaan osallistumattomien jäsenvaltioiden kanssa kotijäsenvaltioiden ja vastaanottavien jäsenvaltioiden välistä tasapainoa asiaan kuuluvan unionin lainsäädännön mukaisesti.

18 artikla

Hallinnolliset seuraamukset

1. Jos luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tahallaan tai tuottamuksesta rikkovat

unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säädösten mukaista vaatimusta, jonka osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä unionin lainsäädännön nojalla hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi määrätä hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, jotka ovat enintään kaksi kertaa niin suuret kuin rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää, tai enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisellä tilikautena, asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritetyn mukaisesti, tai muita unionin asiaa koskevassa lainsäädännössä mahdollisesti määrättyjä rahoituksellisia seuraamuksia.

2. Jos oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen vuotuinen kokonaisliikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto edellisellä tilikautena.

3. Määrättyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Päättyessään, onko seuraamus määrättävä, ja myös asianmukaista seuraamusta määrittäessään EKP toimii 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. EKP soveltaa tätä artiklaa tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti, mukaan lukien tarvittaessa asetuksessa (EY) N:o 2532/98 olevat menettelyt.

5. Tapauksissa, jotka eivät kuulu tämän artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, ja jos se on tarpeen EKP:lle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi, EKP voi pyytää kansallisia toimivaltaisia viranomaisia aloittamaan menettelyt toimien toteuttamiseksi, jotta varmistetaan, että määrätään tarkoituksenmukaiset seuraamukset 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten ja sellaisen asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa annetaan erityisiä valtuuksia, joita ei tällä hetkellä edellytetä unionin oikeudessa. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten määrittämien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovelletaan erityisesti rahoituksellisiin seuraamuksiin, joita määrätään luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöille asianomaiset direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä saattavien kansallisten lakien rikkomisista, ja mahdollisiin hallinnollisiin seuraamuksiin tai toimenpiteisiin, joita määrätään luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön johtokunnan jäsenille tai muille henkilöille, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan vastaavat luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tekemistä rikkomisista.

6. EKP julkaisee kaikki 1 kohdassa tarkoitettut seuraamukset, riippumatta siitä, onko niistä valitettu, asiaan kuuluvassa unionin lainsäädännössä vahvistetuissa tapauksissa ja sen mukaisin edellytyksin.

7. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi määrätä seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 2532/98 mukaisesti, jos EKP:n asetuksia tai päätöksiä rikotaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1–6 kohdan soveltamista.

IV LUKU

Organisatoriset periaatteet

19 artikla

Riippumattomuus

1. Kun EKP hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, se ja YVM:n puitteissa toimivat kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toimivat riippumattomasti. Valvontaelimen jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja koko unionin edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

2. Unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen samoin kuin jäsenvaltioiden hallitusten ja kaikkien muiden elinten on kunnioitettava tätä riippumattomuutta.

3. Sen jälkeen kun valvontaelin on tutkinut menettelysääntöjen tarpeen, EKP:n neuvosto voi laatia ja julkaista pankkivalvonassa mukana olevaan henkilöstöön ja johtoon sovellettavat menettelysäännöt, joihin sisältyy erityisesti eturistiriitoja koskevia sääntöjä.

20 artikla

Vastuuvollisuus ja raportointi

1. EKP on vastuuvollinen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen täytäntöönpanosta tämän luvun mukaisesti.

2. EKP toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja euroryhmälle tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamisesta kertomuksen, johon sisältyy tiedot 30 artiklassa mainittujen valvontamaksujen rakenteen ja määrän arvioidusta kehittymisestä.

3. EKP:n valvontaelimen puheenjohtaja esittää kertomuksen julkisesti Euroopan parlamentille ja euroryhmälle niiden osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien läsnä ollessa, joiden rahayksikkö ei ole euro.

4. EKP:n valvontaelimen puheenjohtajaa voidaan euroryhmän pyynnöstä kuulla euroryhmässä sen valvontatehtävien suorittamisesta niiden osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien läsnä ollessa, joiden rahayksikkö ei ole euro.

5. EKP:n valvontaelimen puheenjohtajan on Euroopan parlamentin pyynnöstä osallistuttava Euroopan parlamentin toimivaltaisissa valiokunnissa kuulemiseen, joka koskee sen valvontatehtävien hoitamista.

6. EKP vastaa suullisesti tai kirjallisesti Euroopan parlamentin tai euroryhmän omien menettelyjensä mukaisesti sille esittämiin kysymyksiin niiden osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien läsnä ollessa, joiden rahayksikkö ei ole euro.

7. Arvioidessaan EKP:n hallinnon tehokkuutta EKP:n ja EKP:n perussäännön 27 artiklan 2 kohdan nojalla Euroopan tilintarkastustuomioistuin ottaa myös huomioon EKP:lle tällä asetuksella annetut valvontatehtävät.

8. EKP:n valvontaelimen puheenjohtaja käy pyynnöstä luottamuksellisia suullisia keskusteluja suljettujen ovien takana Euroopan parlamentin toimivaltaisen valiokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien kanssa valvontatehtävistään silloin kun tällaisia keskusteluja edellytetään Euroopan parlamentin SEUT-sopimuksen mukaisten toimivaltuuksien käyttämiseksi. Euroopan parlamentti ja EKP tekevät sopimuksen yksityiskohtaisista järjestelyistä näiden keskustelujen järjestämiseksi varmistaakseen täyden luottamuksellisuuden EKP:lle asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisena toimivaltaisena viranomaisena määrättyjen salassapitovelvoitteiden mukaisesti.

9. EKP tekee vilpittöntä yhteistyötä kaikkien Euroopan parlamentin tekemien tutkimusten suhteen SEUT-sopimuksen mukaisesti. EKP ja Euroopan parlamentti sopivat asianomaisista järjestelyistä, jotka liittyvät EKP:lle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamisen demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa koskeviin käytännön menettelyihin. Nämä järjestelyt koskevat muun muassa tiedonsaantia, yhteistyötä tutkimuksissa ja tietoa valvontaelimen puheenjohtajan valintamenettelystä.

21 artikla

Kansalliset parlamentit

1. Antaessaan 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen EKP toimittaa sen samanaikaisesti suoraan osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille.

Kansalliset parlamentit voivat toimittaa EKP:lle perusteltuja huomautuksiaan tästä kertomuksesta.

2. Osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset parlamentit voivat pyytää omien menettelyjensä mukaisesti EKP:tä vastaamaan kirjallisesti niiden sille esittämiin huomautuksiin tai kysymyksiin, jotka koskevat tämän asetuksen mukaisia EKP:n tehtäviä.

3. Osallistuvan jäsenvaltion kansallinen parlamentti voi pyytää valvontaelimen puheenjohtajaa tai jäsentä osallistumaan näkemysten vaihtoon kyseisen jäsenvaltion luottolaitosten valvonasta yhdessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustajan kanssa.

4. Tällä asetuksella ei rajoiteta kansallisen lainsäädännön mukaista kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuuvuolisuutta kansallisille parlamenteille sellaisten tehtävien suorittamisen osalta, joita tällä asetuksella ei ole annettu EKP:lle, ja niiden 6 artiklan mukaisesti suorittamien toimien osalta.

22 artikla

Asianmukainen menettely valvontapäätösten tekemiseksi

1. Ennen 4 artiklan ja III luvun 2 jakson mukaisten valvontapäätösten tekoa EKP antaa henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa. EKP perustaa päätöksensä yksinomaan väitteille, joista asianomaiset osapuolet ovat voineet esittää huomautuksensa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos tarvitaan kiireellisiä toimia estämään merkittävän ja välittömän vahingon aiheutuminen rahoitusjärjestelmälle. Siinä tapauksessa EKP voi tehdä väliaikaisen päätöksen, ja sen on annettava kyseisille henkilöille tilaisuus esittää huomautuksensa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on tehnyt päätöksensä.

2. Menettelyissä on kunnioitettava täysin kyseisten henkilöiden puolustautumisoikeuksia. Henkilöillä on oltava oikeus tutustua EKP:n asiakirja-aineistoon sillä edellytyksellä, että muiden henkilöiden oikeutetut edut otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemisessa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin.

EKP:n päätökset on perusteltava.

23 artikla

Asetuksen rikkomisesta ilmoittaminen

EKP varmistaa, että käytössä on tehokkaita mekanismeja, joilla voidaan ilmoittaa, jos luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt taikka toimivaltaiset viranomaiset osallistuvissa jäsenvaltioissa ovat rikkoneet tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, mukaan lukien erityismenettelyt rikkomista koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja seurantaan varten. Tällaisten menettelyjen on oltava asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisia ja varmistettava, että seuraavia periaatteita noudatetaan: asetuksen rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden asianmukainen suojeleminen, henkilötietojen suoja ja syytetyn henkilön asianmukainen suojeleminen.

24 artikla

Oikaisulautakunta

1. EKP perustaa oikaisulautakunnan suorittamaan EKP:n sille tällä asetuksella sille annettujen valtuuksien nojalla tekemien päätösten sisäisen uudelleenkäsittelyn sen jälkeen kun 5 kohdan mukainen uudelleenkäsittelypyyntö on jätetty. Sisäisen uudelleenkäsittelyn on koskettava sitä, ovatko päätökset menettelytään ja sisällöltään tämän asetuksen mukaisia.

2. Oikaisulautakunnassa on viisi arvostettua henkilöä, jotka tulevat jäsenvaltioista ja jotka ovat osoittaneet omaavansa asianmukaiset tiedot ja ammatillisen kokemuksen, mukaan lukien valvontatehtäviin liittyvä kokemus, pankki- tai muista finanssipalveluista riittävän korkealta tasolta, mutta he eivät saa kuulua EKP:n, toimivaltaisten viranomaisten tai muiden kansallisten laitosten tai unionin toimielinten, elinten tai laitosten kulloiseenkin henkilöstöön, joka osallistuu tällä asetuksella EKP:lle annettujen valtuuksien mukaisten tehtävien hoitamiseen. Oikaisulautakunnalla on oltava riittävästi varoja ja asiantuntemusta, jotta se voi arvioida EKP:n tämän asetuksen mukaisten valtuuksien käyttämistä. EKP nimittää oikaisulautakunnan jäsenet ja kaksi varajäsentä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella viiden vuoden määräajaksi, jota voidaan jatkaa kerran. Oikaisulautakunnan jäseniä eivät sido mitkään ohjeet.

3. Oikaisulautakunta tekee päätöksensä enemmistöllä, joka muodostuu vähintään kolmesta jäsenestä lautakunnan kaikkiaan viidestä jäsenestä.

4. Oikaisulautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti. Tätä varten heidän on tehtävä sitoumuksistaan julkinen ilmoitus sekä etunäkökohdistaan julkinen ilmoitus, jossa he mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan, tai tällaisten etunäkökohtien puuttumisen.

5. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyytää EKP:n tämän asetuksen mukaisesti tekemän, kyseiselle henkilölle osoitetun päätöksen uudelleenkäsittelyä tai sellaisen päätöksen uudelleenkäsittelyä, joka koskee heitä suoraan ja erikseen. Jäljempänä 7 kohdassa tarkoitettua EKP:n neuvoston päätöstä koskevaa uudelleenkäsittelypyyntöä ei voida ottaa tutkittavaksi.

6. Uudelleenkäsittelypyyntö perusteluineen on tehtävä kirjallisesti, ja se on toimitettava EKP:lle kirjallisesti kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi uudelleenkäsittelyä pyytäneelle henkilölle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole annettu, kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tämä on saanut tiedon asiasta.

7. Tehtyään päätöksen siitä, voidaanko uudelleenkäsittelypyyntö ottaa käsiteltäväksi, oikaisulautakunta antaa lausunnon asian kiireellisyyden kannalta asianmukaisen ajan kuluessa ja viimeistään kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja toimittaa sen uuden päätösluonnoksen valvontaelimelle valmistelua varten. Valvontaelin ottaa huomioon oikaisulautakunnan lausunnon ja toimittaa pikaisesti uuden päätösluonnoksen EKP:n neuvostolle. Uudessa päätösluonnoksessa kumotaan alkuperäinen päätös, korvataan se uudella päätöksellä, joka on sisällöltään identtinen, tai korvataan se muutetulla päätöksellä. Uusi päätösluonnos katsotaan hyväksytyksi, ellei EKP:n neuvosto vastusta sitä kymmenen työpäivän kuluessa.

8. Edellä olevan 5 kohdan mukaisesti tehdyllä uudelleenkäsitteilypyynnöllä ei ole lykkäävää vaikutusta. EKP:n neuvosto voi kuitenkin oikaisulautakunnan ehdotuksesta keskeyttää riitaautetun päätöksen täytäntöönpanon, jos se katsoo olosuhteiden edellyttävän sitä.

9. Oikaisulautakunnan antama lausunto, valvontaelimen laatima uusi päätösluonnos ja EKP:n neuvoston tekemä päätös tämän artiklan nojalla on perusteltava ja annettava tiedoksi osapuolille.

10. EKP hyväksyy päätöksen oikaisulautakunnan toimintäsäännöistä.

11. Tällä artiklalla ei rajoiteta oikeutta nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa perussopimusten mukaisesti.

25 artikla

Eriyttäminen rahapoliittisten tehtävien hoitamisesta

1. Kun EKP hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, se pyrkii ainoastaan tässä asetuksessa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen.

2. EKP hoitaa sille tällä asetuksella annetut tehtävät erillään rahapolitiikkaan liittyvistä tehtävistään ja muista tehtävistään ja niihin vaikuttamatta. EKP:lle tällä asetuksella annetut tehtävät eivät saa vaikuttaa sen rahapolitiikkaan liittyviin tehtäviin eivätkä sen muihin tehtäviin eivätkä saa määräytyä niiden mukaisesti. EKP:lle tällä asetuksella annetut tehtävät eivät myöskään saa vaikuttaa EJRK:hon liittyviin tehtäviin tai mihinkään muihin kaan tehtäviin. EKP toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, miten se on noudattanut tätä säännöstä. EKP:lle tällä asetuksella annetut tehtävät eivät vaikuta sen rahapolitiikan vastapuolten vakavaraisuuden jatkuvaan seurantaan.

Tällä asetuksella EKP:lle annettujen tehtävien hoitamisessa mukana olevalla henkilöstöllä on oltava EKP:lle annettuja muita tehtäviä hoitavasta henkilöstöstä erillinen organisaatio ja erilliset raportointikanavat ja niiden tulisi niitä noudattaa.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi EKP hyväksyy ja julkistaa tarvittavat sisäiset säännöt, mukaan lukien salassapitovelvollisuutta ja sen kahden tehtäväalueen välistä tietojenvaihtoa koskevat säännöt.

4. EKP:n on varmistettava, että EKP:n neuvosto toimii täysin eriytettyllä tavalla valvontatehtävien ja rahapoliittisten tehtävien osalta. Tällaisen eriyttämisen tulisi sisältää tiukasti erilliset kokoukset ja esityslistat.

5. EKP perustaa sovittelulautakunnan rahapoliittisten tehtävien ja valvontatehtävien eriyttämisen varmistamiseksi. Lautakunta ratkoo asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten eriäviä näkemyksiä tapauksissa, joissa EKP:n neuvosto on vastustanut valvontaelimen päätösehdotusta. Lautakuntaan otetaan yksi jäsen kustakin osallistuvasta jäsenvaltiosta, jonka kukin jäsenvaltio valitsee jäsenen EKP:n neuvoston

ja valvontaelimen jäsenten joukosta, ja se tekee päätöksensä yksinkertaisella määräenemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. EKP hyväksyy ja julkaisee asetuksen kyseisen sovittelulautakunnan perustamisesta ja sen työjärjestyksestä.

26 artikla

Valvontaelin

1. EKP:lle annettujen tehtävien suunnittelusta ja toteuttamisesta huolehtii kokonaisuudessaan EKP:ssä elin, jäljempänä 'valvontaelin', joka koostuu sen puheenjohtajasta ja varapuheenjohtajasta, jotka nimitetään 3 kohdan mukaisesti, ja neljästä edustajasta, jotka nimitetään 5 kohdan mukaisesti, sekä kunkin osallistuvan jäsenvaltion kansallisen, luottolaitosten valvonnan alalla toimivaltaisen viranomaisen edustajasta. Kaikkien valvontaelimen jäsenten on toimittava koko unionin etujen mukaisesti.

Jos toimivaltainen viranomainen ei ole keskuspankki, tässä kohdassa tarkoitettu valvontaelimen jäsen voi päättää tuoda edustajan jäsenvaltion keskuspankista. Jäljempänä 6 kohdassa säädettyissä äänestysmenettelyissä yhden jäsenvaltion viranomaisten edustajat katsotaan yhdessä yhdeksi jäseneksi.

2. Tämän asetuksen mukaisesti tehtävissä valvontaelintä koskeissa nimityksissä on noudatettava sukupuolten tasapainon, kokemuksen ja pätevyyden periaatteita.

3. EKP:n on valvontaelintä kuultuaan toimitettava puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämistä koskeva ehdotus Euroopan parlamentille hyväksyttäväksi. Ehdotuksen hyväksymisen jälkeen neuvosto hyväksyy täytäntöönpanopäätöksen valvontaelimen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämiseksi. Puheenjohtaja valitaan avoimella valintamenettelyllä, josta Euroopan parlamentille ja neuvostolle on annettava asianmukaisesti tietoa, henkilöistä, joilla on arvostettu asema ja ammattikokemus pankkitoiminnan ja rahatalouden alalla ja jotka eivät ole EKP:n neuvoston jäseniä. Valvontaelimen varapuheenjohtaja valitaan EKP:n johtokunnan jäsenten keskuudesta. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä ottamatta huomioon niiden neuvoston jäsenten ääniä, jotka eivät ole osallistuvia jäsenvaltioita.

Nimityksensä jälkeen puheenjohtaja toimii kokopäivätoimisena ammatinharjoittajana eikä hoida mitään kansallisten toimivaltaisten viranomaisten virkatehtäviä. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, eikä häntä voida nimittää uudeksi toimikaudeksi.

4. Jos valvontaelimen puheenjohtaja ei enää täytä niitä vaatimuksia, joita hänen tehtävänsä edellyttävät, tai jos hän on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen, neuvosto voi EKP:n ehdotuksesta, jonka Euroopan parlamentti on hyväksynyt, hyväksyä täytäntöönpanopäätöksen puheenjohtajan erottamiseksi tehtävästään. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä ottamatta huomioon niiden neuvoston jäsenten ääniä, jotka eivät ole osallistuvia jäsenvaltioita.

Jos valvontaelimen varapuheenjohtaja on erotettu tehtävästään johtokunnan jäsenenä EKP:n ja EKP:n perussäännön mukaisesti, neuvosto voi EKP:n ehdotuksesta, jonka Euroopan parlamentti on hyväksynyt, antaa täytäntöönpanopäätöksen varapuheenjohtajan erottamiseksi tehtävästään. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä ottamatta huomioon niiden neuvoston jäsenten ääniä, jotka eivät ole osallistuvia jäsenvaltioita.

Näitä tarkoituksia varten Euroopan parlamentti tai neuvosto voi ilmoittaa EKP:lle, että ne katsovat edellytysten valvontaelimen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan erottamiseksi tehtävästään täyttyneen, mihin EKP:n on vastattava.

5. EKP:n neuvoston nimittämät neljä EKP:n edustajaa eivät hoida tehtäviä, jotka liittyvät suoraan EKP:n rahapoliittiseen tehtävään. Kaikilla EKP:n edustajilla on äänioikeus.

6. Valvontaelimen päätökset tehdään sen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

7. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 6 kohdassa säädetään, valvontaelin tekee päätökset 4 artiklan 3 kohdan mukaisten asetusten hyväksymisestä jäsentensä määräenemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty SEU-sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja SEU-sopimukseen ja SEUT-sopimukseen liitetyn siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 36 3 artiklassa osallistuvan jäsenvaltion viranomaisia edustavien jäsenten osalta. Kullakin EKP:n neuvoston nimittämällä EKP:n neljällä edustajalla on äänimäärä, joka vastaa muiden jäsenten mediaaniäänimäärää.

8. Valvontaelin huolehtii EKP:lle annettujen valvontatehtävien valmistelutöistä ja esittää EKP:n neuvostolle valmiit päätösluonnokset tämän hyväksyttäväksi EKP:n vahvistaman menettelyn mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista. Päätösluonnokset toimitetaan samanaikaisesti kyseisten jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. Päätösluonnos katsotaan hyväksytyksi, ellei EKP:n neuvosto vastusta sitä määräajassa, joka asetetaan edellä mainitussa menettelyssä ja joka saa olla korkeintaan kymmenen työpäivää. Kuitenkin jos osallistuva jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, on eri mieltä valvontaelimen päätösluonnoksesta, sovelletaan 7 artiklan 8 kohdan mukaista menettelyä. Kiireellisissä tapauksissa edellä mainittu määräaika ei saa ylittää 48:aa tuntia. Jos EKP:n neuvosto vastustaa päätösluonnosta, sen on perusteltava tämä kirjallisesti ja mainittava erityisesti rahapoliittiset ongelmakohdat. Jos päätöstä muutetaan EKP:n neuvoston vastustuksen johdosta, osallistuva jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, voi esittää EKP:lle tämän kielteiseen kantaan eriyvän mielipiteensä perusteluineen, jolloin sovelletaan 7 artiklan 7 kohdan menettelyä.

9. Valvontaelintä avustaa sen toiminnassa sihteeristö, mukaan lukien sen kokousten valmistelu täysipäiväisesti.

10. Valvontaelin, joka äänestää 6 kohdassa säädetyn säännön mukaisesti, perustaa toimintansa tueksi jäsentensä keskuudesta valitun ohjauskomitean, jonka kokoonpano on rajoitetumpi ja joka tukee valvontaelimen toimintaa, mukaan lukien sen kokousten valmistelu.

Valvontaelimen ohjauskomitealla ei ole päätäntävaltaa. Ohjauskomitean puheenjohtajana toimivat valvontaelimen puheenjohtaja ja jos puheenjohtaja on poikkeuksellisesti estynyt, varapuheenjohtaja. Ohjauskomitean kokoonpanossa on varmistettava oikeudenmukainen tasapaino ja tehtäväkierto kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä. Siinä on enintään kymmenen jäsentä, joihin kuuluvat valvontaelimen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja lisäksi yksi edustaja EKP:stä. Ohjauskomitea hoitaa valmistelutehtävänsä koko unionin edun mukaisesti ja työskentelee täysin avoimesti valvontaelimen kanssa.

11. Komission edustaja voi kutsusta osallistua valvontaelimen kokouksiin tarkkailijana. Tarkkailijat eivät saa käyttöönsä yksittäisiin laitoksiin liittyviä luottamuksellisia tietoja.

12. EKP:n neuvosto hyväksyy sisäiset säännöt, joissa vahvistetaan yksityiskohtaisesti sen suhde valvontaelimeen. Valvontaelin vahvistaa työjärjestyksensä äänestäen 6 kohdassa säädetyn säännön mukaisesti. Sekä sisäiset säännöt että työjärjestys julkistetaan. Valvontaelimen työjärjestyksessä on varmistettava kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden tasavertainen kohtelu.

27 artikla

Salassapitovelvollisuus ja tietojenvaihto

1. Valvontaelimen jäsenten ja valvontatehtäviä hoitavan EKP:n henkilöstön ja osallistuvien jäsenvaltioiden lähetetyn henkilöstön on noudatettava EKP:n ja EKP:n perussäännön 37 artiklassa ja asiaa koskevissa unionin säädöksissä vahvistettuja salassapitovelvollisuuksia vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.

EKP varmistaa, että henkilöiden, jotka tarjoavat suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti valvontatehtävien hoitamiseen liittyviä palveluja, on noudatettava vastaavia salassapitovelvollisuuksia.

2. EKP voi sille tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi vaihtaa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistetuin rajoituksin ja edellytyksin tietoja kansallisten tai unionin tason viranomaisten ja elinten kanssa, kun asiaa koskeva unionin lainsäädäntö sallii kansallisten toimivaltaisten viranomaisten luovuttaa tietoja näille tai kun jäsenvaltiot voivat säätää tällaisesta tietojen antamisesta asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla.

28 artikla

Talousarviovarat

EKP:n on osoitettava tarvittava rahoitus ja henkilöstö tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseen.

29 artikla

Talousarvio ja tilinpäätös

1. EKP:lle aiheutuvat kustannukset, jotka johtuvat sille tällä asetuksella annettujen valvontatehtävien hoitamisesta, kirjataan erillisinä EKP:n talousarvioon.

2. EKP raportoi valvontatehtäviinsä liittyvästä talousarviosta yksityiskohtaisesti 20 artiklassa tarkoitetussa kertomuksessa. Valvontatehtäviin liittyvät tulot ja menot sisällytetään EKP:n ja EKP:n perussäännön 26.2 artiklan mukaisesti laadittuun ja julkaistuun EKP:n tilinpäätökseen.

3. Valvontatehtäviin liittyvää talousarvion pääluokkaa koskeva tilinpäätös tarkastetaan EKP:n ja EKP:n perussäännön 27.1 artiklan mukaisesti.

30 artikla

Valvontamaksut

1. EKP perii vuosittaisen valvontamaksun osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta luottolaitoksilta ja sivuliikkeiltä, jotka osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset ovat perustaneet osallistuviin jäsenvaltioihin. Maksut kattavat EKP:n sille tämän asetuksen 4–6 artiklassa annettuihin tehtäviin liittyvät menot. Näiden maksujen määrä ei saa ylittää näihin tehtäviin liittyviä menoja.

2. Luottolaitokselta tai sivuliikkeeltä perittävän maksun määrä lasketaan EKP:n määrittämien ja ennakolta julkaisemien yksityiskohtaisten järjestelyjen mukaisesti.

Ennen yksityiskohtaisten järjestelyjen määrittämistä EKP järjestää avoimia julkisia kuulemisia ja tutkii mahdollisia asiaan liittyviä kustannuksia ja hyötyjä ja julkaisee näiden molempien tulokset.

3. Maksun määrä lasketaan osallistuvien jäsenvaltioiden korkeimmalla konsolidointitasolla, ja maksun määrä perustuu objektiivisiin perusteisiin, jotka liittyvät asianomaisten luottolaitoksen merkitykseen ja riskiprofiiliin, sen riskipainotetut varat mukaan luettuna.

Tietyn kalenterivuoden vuosittaisen valvontamaksun laskemisen perustana käytetään luottolaitosten ja sivuliikkeiden valvonnasta kyseisenä vuonna aiheutuvia menoja. EKP voi pyytää vuosittaisesta valvontamaksusta ennakkomaksua, jonka määrä perustuu kohtuulliseen arvioon. EKP on yhteydessä kansalliseen toimivaltaiseen viranomaiseen ennen päätöksen tekemistä maksun

lopullisesta määrästä sen varmistamiseksi, että valvonta pysyy kustannustehokkaana ja kohtuullisena kaikkien asianomaisten luottolaitosten ja sivuliikkeiden kannalta. EKP ilmoittaa luottolaitoksille ja sivuliikkeille vuosittaisen valvontamaksun laskentaan käytetyt perusteet.

4. EKP raportoi asiasta 20 artiklan mukaisesti.

5. Tämä artikla ei vaikuta kansallisen toimivaltaisen viranomaisen oikeuteen periä maksuja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja siinä määrin, kuin valvontatehtäviä ei ole annettu EKP:n hoidattavaksi, tai periä maksuja niistä kustannuksista, jotka aiheutuvat yhteistyöstä EKP:n kanssa, EKP:n avustamisesta ja sen ohjeiden mukaan toimimisesta, asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti ja ottaen huomioon tämän asetuksen, sen 6 ja 12 artikla mukaan lukien, täytäntöönpanoa varten tehty järjestelyt.

31 artikla

Henkilöstö ja henkilöstövaihto

1. EKP luo yhdessä kaikkien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa järjestelyt, joilla varmistetaan henkilöstön asianmukainen vaihto ja siirto kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja keskuudessa.

2. EKP voi edellyttää tarvittaessa, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valvontaryhmiin, jotka valvovat osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevaa luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tämän asetuksen mukaisesti, otetaan mukaan henkilöstöä myös muiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisista toimivaltaisista viranomaisista.

3. EKP:n on luotava kokonaisvaltaiset ja viralliset menettelyt, mukaan lukien eettiset menettelyt ja oikeasuhteiset jaksot, arvioidakseen etukäteen mahdollisia eturistiriitoja ja ehkäistäkseen niitä valvontatehtävissä toimineiden valvontaelimen ja EKP:n henkilöstön jäsenten aloitettua kahden vuoden kuluessa uuden työsuhteen, ja antaa tietosuoja varten asianmukaiset tiedonantovaatimukset sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Nämä menettelyt eivät rajoita tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista. Valvontaelimen jäseniä, jotka ovat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten edustajia, koskevat menettelyt laaditaan ja pannaan täytäntöön yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän rajoittamatta sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä.

Valvontatehtävissä toimivia EKP:n henkilöstön jäseniä koskevissa menettelyissä määritetään ne toimien luokat, joihin tätä arviointia sovelletaan, sekä ajanjaksot, jotka ovat suhteessa näiden henkilöstön jäsenten tehtäviin valvontatehtävissä heidän työssäoloaikanaan EKP:ssä.

4. Menettelyissä, joita 3 artiklassa tarkoitetaan, on vahvistettava, että EKP arvioi, onko esteitä sille, että valvontaelimen jäsenet ottavat vastaan palkallista työtä EKP:n valvontatehtävien piiriin kuuluviin yksityisen sektorin laitoksissa palvelussuhteensa päättymisen jälkeen.

Menettelyitä, joita 3 kohdassa tarkoitetaan, sovelletaan yleensä palvelussuhteen päättymistä seuraavien kahden vuoden ajan ja sitä voidaan mukauttaa asianmukaisin perustein palvelussuhteen aikana hoidettujen tehtävien ja palvelusajan pituuden mukaan.

5. Edellä olevan 20 artiklan mukaiseen EKP:n tilinpäätökseen on sisällyttävä yksityiskohtaiset tiedot, myös tilastotiedot tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisesta.

V LUKU

Yleiset säännökset ja loppusäännökset

32 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta korostaen erityisesti sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan kohdistuvien mahdollisten vaikutusten seuraamista. Kertomuksessa arvioidaan muun muassa

- a) yhteisen valvontamekanismin toimintaa EFV:n puitteissa ja valvontatoimien vaikutusta koko unionin etuihin ja rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden yhtenäisyyteen ja eheyteen, mukaan lukien sen mahdollinen vaikutus kansallisten pankkijärjestelmien rakenteisiin unionissa, ja koskien yhteisen valvontamekanismin ja osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyö- ja tiedonvaihtojärjestelyjen tehokkuutta;
- b) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävien jakamista yhteisen valvontamekanismin puitteissa, EKP:n käytännön järjestelyihin vahvistamien menettelyjen tehokkuutta ja yhteisen valvontamekanismin vaikutusta muiden toimintaansa jatkavien valvontakollegioiden toimintaan;
- c) EKP:n valvonta- ja seuraamusvaltuuksien tehokkuutta ja EKP:lle siirrettävien ylimääräisten seuraamusvaltuuksien tarkoituksenmukaisuutta, mukaan lukien suhteessa muihin henkilöihin kuin luottolaitoksiin, rahoitusalan holdingyhtiöihin tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin;
- d) 5 artiklan mukaisia makrotason vakauden valvonnan tehtäviä ja välineitä varten sekä 14 artiklan mukaista toimiluvan

myöntämistä ja peruuttamista varten tehtyjen järjestelyjen asianmukaisuutta;

- e) riippumattomuuteen ja vastuuvollisuuteen liittyvien järjestelyjen tehokkuutta;
- f) EKP:n ja EPV:n välistä vuorovaikutusta;
- g) hallinto- ja ohjausjärjestelyjen tarkoituksenmukaisuutta, mukaan lukien valvontaelimen kokoonpanoa ja valvontaelimessä sovellettavia äänestysääntöjä sekä valvontaelimen suhdetta EKP:n neuvostoon sekä yhteistyötä valvontaelimessä niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, ja muiden YVM:ään osallistuvien jäsenvaltioiden välillä;
- h) EKP:n ja osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten vuorovaikutusta sekä YVM:n vaikutuksia kyseisiin jäsenvaltioihin;
- i) EKP:n päätöksiä koskevan oikaisunhakumekanismin tehokkuutta;
- j) yhteisen valvontamekanismin kustannustehokkuutta;
- k) 7 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan soveltamisen mahdollista vaikutusta YVM:n toimintaan ja eheyteen;
- l) valvontatehtävien ja rahapoliittisten tehtävien eriyttämisen tehokkuutta EKP:ssä ja valvontatehtäviin liittyvien taloudellisten resurssien EKP:n talousarviosta erottamisen tehokkuutta ottaen huomioon mahdolliset asiaan kuuluvien säädösten, myös primaarilainsäädännön muutokset;
- m) YVM:n puitteissa tehtyjen valvontapäätösten vaikutuksia osallistuvien jäsenvaltioiden julkiseen talouteen ja rahoitusjärjestelyjen ratkaisemisen mahdollisen kehittymisen vaikutusta;
- n) mahdollisuuksia kehittää edelleen YVM:ää ottaen huomioon asiaankuuluvien säännösten, myös primaarilainsäädännön, mahdolliset muutokset, ja ottaen huomioon, onko tämän asetuksen institutionaalisten säännösten perusta vielä voimassa, mukaan lukien mahdollisuus yhtenäistää täysin niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, ja muiden osallistuvien jäsenvaltioiden oikeudet ja velvollisuudet.

Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio antaa asiaan liittyvät ehdotukset tarvittaessa.

33 artikla

Siirtymäsäännökset

- 1. EKP julkaisee 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettun kehyksen viimeistään 4 päivänä toukokuuta 2014.

2. EKP ryhtyy hoitamaan tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä 4 päivänä marraskuuta 2014, ottaen huomioon tässä kohdassa esitetyt täytäntöönpanojärjestelyt ja -toimenpiteet.

EKP julkaisee 3 päivän marraskuuta 2013 jälkeen asetuksilla ja päätöksillä sille tällä asetuksella annettujen tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset käytännön järjestelyt.

EKP lähettää 3 päivästä marraskuuta 2013 alkaen neljännesvuosittain kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle tämän asetuksen täytäntöönpanon edistymisestä käytännössä.

Jos tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen kertomusten ja niistä Euroopan parlamentissa ja neuvostossa käytyjen keskustelujen perusteella käy ilmi, että EKP ei ole valmis hoitamaan täysimääräisesti tehtäviään 4 päivänä marraskuuta 2014, EKP voi hyväksyä päätöksen vahvistaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päivämäärä myöhemmälle ajankohdalle, jotta varmistetaan jatkuvuus siirryttäessä kansallisesta valvonnasta yhteiseen valvontamekanismiin ja, saatavilla olevan henkilöstön puitteissa, asianmukaisten raportointimenettelyjen perustaminen ja järjestelyt 6 artiklan nojalla kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä varten.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, 3 päivästä marraskuuta 2013 alkaen EKP voi valvontapäätösten antamista lukuun ottamatta ryhtyä hoitamaan sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta kyseisille elimille ja asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille osoitetun päätöksen nojalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta sille tässä asetuksessa myönnettyjen tutkintavaltuuksien käyttämistä.

Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, jos EVM yksimielisesti pyytää EKP:tä ottamaan luottolaitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö suoraan valvontaansa ennakkoodellytyksenä sen suoralle pääomittamiselle, EKP voi

välittömästi ryhtyä hoitamaan kaikkia tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä kyseisen luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta, kyseisille yrityksille ja asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille osoitetun päätöksen nojalla.

4. Marraskuun 3 päivästä 2013 alkaen EKP voi tehtäviensä hoitamisen aloittamiseksi pyytää kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä toimittamaan kaikki merkitykselliset tiedot, jotka EKP tarvitsee tehdäkseen kattavan arvioinnin, tasearvio mukaan lukien, osallistuvan jäsenvaltion luottolaitoksista. EKP suorittaa tällaisen arvioinnin ainakin 6 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuulumatomien luottolaitosten osalta. Luottolaitoksen ja toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava pyydetty tiedot.

5. Luottolaitosten, joilla on osallistuvan jäsenvaltion 3 päivänä marraskuuta 2013 tai tapauksen mukaan tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuina päivämäärinä myöntämä toimilupa, katsotaan saaneen toimiluvan 14 artiklan mukaisesti, ja ne voivat jatkaa liiketoimintaansa. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle ennen tämän asetuksen soveltamispäivää tai tapauksen mukaan ennen tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja päivämääriä kyseiset luottolaitokset ja esitettävä samalla raportti, jossa ilmoitetaan asianomaisten laitosten valvontahistoria ja riskiprofiili, sekä toimitettava EKP:n mahdollisesti pyytämät lisätiedot. Tiedot on toimitettava EKP:n pyytämässä muodossa.

6. Sen estämättä, mitä 26 artiklan 7 kohdassa säädetään, 31 päivään joulukuuta 2015 saakka 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen asetusten hyväksymiseen sovelletaan päätöksentekoa yhteisesti määrääenemmistöllä ja yksinkertaisella enemmistöllä.

34 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan viidentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 15 päivänä lokakuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. ŠADŽIUS